

Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van Datum, nr. 2025-0000271142, tot vaststelling van tijdelijke regels over het toekennen van een financiële vergoeding aan personen voor wie de WIA-uitkering niet correct is berekend als gevolg van een te lage vaststelling van het dagloon (Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA)

[KetenID WGG028117]

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Gelet op de artikelen 3 en 9 van de Kaderwet SZW-subsidies;

Besluit:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Definities

In deze regeling wordt verstaan onder:

beschikking tot herziening: beschikking waarin het UWV heeft vastgesteld dat de hoogte van de WIA-uitkering niet correct is berekend als gevolg van een te lage vaststelling van het dagloon, als bedoeld in artikel 2;

dagloon: het dagloon, bedoeld in artikel 13 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;

loon: loon als bedoeld in artikel 14 van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen;

loonloos tijdvak: kalendermaand in de referteperiode waarin de werknemer geen loon heeft genoten als bedoeld in artikel 5, vijfde lid, van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen;

minister: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

referteperiode: referteperiode voor de dagloonvaststelling van een WIA-uitkering als bedoeld in artikel 13 van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen;

UWV: Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, genoemd in hoofdstuk 2 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;

WIA-uitkering: uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.

Hoofdstuk 2. Het recht op en de hoogte van de eenmalige vergoeding

Artikel 2. Recht op eenmalige vergoeding

1. Recht op een eenmalige vergoeding heeft de persoon ten aanzien van wie ambtshalve, of na een aanvraag tot herziening van de WIA-uitkering die is ingediend in de periode van 1 juli 2026 tot en met 1 juli 2027, door het UWV is vastgesteld dat de hoogte van de WIA-uitkering niet correct is berekend als gevolg van een te lage vaststelling van het dagloon door:

- a. een onjuiste toepassing van hoofdstuk 3, 3a en 4 van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen, of een onjuiste toepassing van artikel 33a, tweede lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, als het recht op de WIA-uitkering van die persoon is ontstaan in de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2024;
- b. een onjuiste indexering van het dagloon als bedoeld in artikel 14 van de WIA, als het recht op de WIA-uitkering van die persoon is ontstaan in de periode van 1 juli 2006 tot en met

31 december 2022;

- c. toepassing van artikel 33, eerste lid, van de Werkloosheidswet waardoor een loonloos tijdvak in de referteperiode is ontstaan en dit een verlagend effect heeft op de hoogte van de WIA-uitkering op of na 29 november 2023, als het recht op de WIA-uitkering van die persoon is ontstaan in de periode van 1 juli 2015 tot en met 31 december 2024;
- d. om andere redenen dan bedoeld in onderdeel c een of meerdere loonloze tijdvakken in de referteperiode zijn ontstaan en dit een verlagend effect heeft op de hoogte van de WIA-uitkering op of na 30 juli 2024, als het recht op de WIA-uitkering van die persoon is ontstaan in de periode van 1 juli 2015 tot en met 31 december 2024;

Artikel 3. Uitsluitingsgronden

1. Geen recht op een eenmalige vergoeding heeft de persoon, bedoeld in artikel 2, onderdeel b, als de WIA-uitkering van die persoon is beëindigd voor 1 januari 2020.
2. Geen recht op een eenmalige vergoeding heeft de persoon voor wie de WIA-uitkering met terugwerkende kracht is herzien wegens een te lage vaststelling van het dagloon als bedoeld in artikel 2.
3. Het tweede lid is niet van toepassing als het UWV heeft vastgesteld dat de herziening met terugwerkende kracht heeft geleid tot een te lage vaststelling van het dagloon als bedoeld in artikel 2.

Artikel 4. Hoogte van de eenmalige vergoeding

1. De hoogte van de eenmalige vergoeding bedraagt de uitkomst van de volgende formule:

$$(\text{Nieuw} - \text{Oud}) \times 0,65 + R$$

hierbij staat:

Nieuw voor het totaalbedrag van de uitkering dat betrokkene zou hebben genoten gedurende de periode, bedoeld in het tweede of derde lid, als de te lage vaststelling van het dagloon, bedoeld in artikel 2 niet had plaatsgevonden;

Oud voor het totaalbedrag van de uitkering dat betrokkene heeft genoten gedurende de periode, bedoeld in het tweede of derde lid;

R voor een bedrag ter vergoeding van rente ter hoogte van 7% over het bedrag van (Nieuw – Oud).

2. De periode waarover de hoogte van de eenmalige vergoeding wordt berekend is:
 - a. voor de persoon, bedoeld in artikel 2, onderdelen a en b, de periode van 1 januari 2020 tot en met de datum van de beschikking tot herziening;
 - b. voor de persoon, bedoeld in artikel 2, onderdeel c, de periode van 29 november 2023 tot en met de datum van de beschikking tot herziening;
 - c. voor de persoon, bedoeld in artikel 2, onderdeel d, de periode van 30 juli 2024 tot en met de datum van de beschikking tot herziening.
3. Als het recht op de WIA-uitkering is beëindigd voorafgaand aan de vaststelling van het recht op de vergoeding, is in afwijking van het tweede lid, de periode waarover de hoogte van de eenmalige vergoeding wordt berekend:
 - a. voor de persoon bedoeld in artikel 2, onderdelen a, c of d, een periode van maximaal vijf jaar voorafgaand aan de datum waarop het recht op de WIA-uitkering is beëindigd;

- b. voor de persoon, bedoeld in artikel 2, onderdeel b, voor wie het recht op de WIA-uitkering is beëindigd op of na 1 januari 2020, een periode van maximaal vijf jaar voorafgaand aan de datum waarop het recht op de WIA-uitkering is beëindigd.

4. Als artikel 2, onderdelen c en d, voor een persoon beide van toepassing zijn, is de periode genoemd in het tweede lid, onderdeel b, van toepassing.

5. Als meerdere onderdelen van artikel 2 voor een persoon van toepassing zijn, is de periode waarover recht bestaat op een vergoeding, de ruimste periode die voor die persoon op grond van het tweede of derde lid van toepassing is.

Hoofdstuk 3. Het geldend maken van het recht en betaling

Artikel 5. De toekenning van het recht

Het recht op de eenmalige vergoeding wordt door de minister ambtshalve toegekend, nadat het UWV een beschikking tot herziening heeft genomen.

Artikel 6. Ambtshalve toekenning

1. De minister stelt de persoon ten aanzien van wie het voornemen bestaat om het recht op de eenmalige vergoeding ambtshalve toe te kennen, gedurende een door de minister gestelde termijn in de gelegenheid om te kennen te geven niet in aanmerking te willen komen voor de ambtshalve toekenning van de eenmalige vergoeding.

2. Het recht op de eenmalige vergoeding wordt vanaf **PM** 2026 ambtshalve toegekend, nadat de termijn, bedoeld in het eerste lid, is verstreken.

3. De minister kent het recht op de eenmalige vergoeding niet ambtshalve toe ten aanzien van de persoon die te kennen heeft gegeven niet in aanmerking te willen komen voor de eenmalige vergoeding.

Artikel 7. Uitbetaling van de vergoeding

De minister betaalt de eenmalige vergoeding binnen zes weken na de toekenning daarvan uit.

Artikel 8. Informatieverplichting

De persoon ten aanzien van wie het voornemen bestaat een eenmalige vergoeding toe te kennen of aan wie het recht op de eenmalige vergoeding is toegekend, verstrekt op verzoek of uit eigen beweging de inlichtingen en bewijsstukken die nodig zijn voor de uitvoering van deze regeling en verleent de medewerking die redelijkerwijs nodig is.

Hoofdstuk 4. Herziening, intrekking en terugvordering

Artikel 9. Herziening en intrekking

De minister herzielt beschikkingen op grond van deze regeling of trekt dergelijke beschikkingen in, als:

- a. de eenmalige vergoeding ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend;
- b. de verplichting, bedoeld in artikel 9 niet of niet behoorlijk is nagekomen en dit heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag toekennen van de eenmalige vergoeding;
- c. na de toekenning van de eenmalige vergoeding een herziening van de hoogte van de WIA-uitkering heeft plaatsgevonden vanwege een te lage vaststelling van het dagloon als bedoeld in artikel 2.

Artikel 10. Terugvordering

De eenmalige vergoeding die als gevolg van een besluit als bedoeld in artikel 9 ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend, alsmede hetgeen anderszins onverschuldigd is betaald, wordt door de minister teruggevorderd.

Artikel 11. Hardheidsclausule

De minister kan afzien van een herziening, intrekking of terugvordering als de nadelige gevolgen voor een belanghebbende onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Hoofdstuk 5. Uitvoering en financiering

Artikel 12. Mandaat- volmacht en machtiging

1. De minister verleent de voorzitter van de Raad van Bestuur van het UWV mandaat, volmacht en machtiging om, in het kader van de uitvoering van deze regeling:

- a. besluiten te nemen, privaatrechtelijke rechtshandelingen te verrichten en handelingen te verrichten die een privaatrechtelijke rechtshandeling noch een besluit zijn;
- b. te beslissen op bezwaarschriften, met dien verstande dat de persoon die betrokken is bij het besluitvormingsproces ten aanzien van het bezwaarschrift niet ook betrokken is geweest bij het besluitvormingsproces in eerste aanleg; en
- c. in rechte op te treden en tegen rechterlijke uitspraken hoger beroep of cassatie in te stellen, dan wel af te zien van hoger beroep of cassatie.

2. De Raad van Bestuur van het UWV is in het kader van de uitvoering van deze regeling bevoegd tot het verlenen van ondermandaat als bedoeld in artikel 10:9 van de Algemene wet bestuursrecht of het doorverlenen van zijn andere vertegenwoordigingsbevoegdheden aan bij het UWV werkzame functionarissen.

3. Hoofdstuk 4 van het Organisatie-, mandaat- en volmachtbesluit SZW 2009 is van toepassing op de uitoefening van bevoegdheden op grond van deze regeling en tevens op de uitoefening van bevoegdheden die krachtens ondermandaat respectievelijk doorverlening van volmacht en machtiging worden uitgeoefend.

Artikel 13. Gegevensverwerking

1. De minister is de verwerkingsverantwoordelijke als bedoeld in artikel 4 van de Algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van persoonsgegevens op basis van deze regeling.

2. De voorzitter van de Raad van Bestuur van het UWV is verwerker als bedoeld in artikel 28 van de Algemene verordening gegevensbescherming voor de verwerking van persoonsgegevens ter uitvoering van de aan hem gemandateerde taken.

3. De persoonsgegevens die worden verwerkt ter uitvoering van deze regeling worden niet verder verwerkt voor andere doeleinden.

Artikel 14. Financiering

1. Het Rijk voorziet in de middelen tot dekking van de uitgaven verbonden aan deze regeling.

2. Het UWV beheert en administreert afzonderlijk de middelen, bedoeld in het eerste lid.

3. In verband met het middelenbeheer wordt de rijksbijdrage, bedoeld in het eerste lid, beschouwd als middelen die deel uitmaken van het Arbeidsongeschiktheidsfonds.

Artikel 15. Bevoorschotting rijksbijdrage

1. De minister stort op de rekening-courant, bedoeld in artikel 5.16, onderdeel b, van de Regeling Wfsv, na overleg met het UWV, maandelijks een periodiek voorschot op de rijksbijdrage, bedoeld in artikel 14, derde lid, van:

- a. de door het UWV voorafgaand aan iedere maand geraamde vergoedingen met als valutadatum de tweeëntwintigste dag van elke maand; en
- b. de door het UWV voorafgaand aan iedere maand geraamde uitvoeringskosten met als valutadatum de vijftiende dag van elke maand.

2. De minister kan, na overleg met het UWV, van het in het eerste lid bedoelde bedrag afwijken.

Artikel 16. Verantwoording en afrekening

1. Het UWV brengt aan de minister inhoudelijk en financieel verslag uit over de uitvoering van deze regeling overeenkomstig artikel 49 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen.

2. In de jaarrekening, bedoeld in artikel 49 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, worden de baten en lasten alsmede de ontvangen voorschotten, bedoeld in artikel 15, eerste lid, uitgesplitst naar de eenmalige vergoedingen en de uitvoeringskosten, met betrekking tot deze regeling opgenomen.

3. Op de in het tweede lid bedoelde eenmalige vergoedingen komen in mindering de eenmalige vergoedingen die zijn teruggevorderd en de bedragen die anderszins zijn terugbetaald.

4. Na goedkeuring van het besluit tot vaststelling van de jaarrekening, bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen, rekent de minister de baten en lasten, alsmede de ontvangen voorschotten op grond van artikel 15, eerste lid, met betrekking tot het desbetreffende kalenderjaar af, met als valutadatum 1 juni van het hierop volgende kalenderjaar.

Hoofdstuk 6. Wijziging van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ

Artikel 17. Wijziging van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ

Aan artikel 7 van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel dd door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende ee:

ee. de eenmalige vergoeding, bedoeld in de Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA.

Artikel 18. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA.

Artikel 19. Inwerkingtreding en vervaldatum

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van **PM** 2026.

2. Deze regeling vervalt met ingang van 1 januari 2030, met dien verstande dat deze regeling van toepassing blijft op beschikkingen die verstrekt zijn op grond van deze regeling.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

M.L.J. Paul

Toelichting

Inhoudsopgave

ALGEMEEN	8
Hoofdstuk 1 – Inleiding	8
1.1. Aanleiding	8
1.2. Nut en noodzaak van de regeling.....	12
1.3. Doel van de regeling	14
1.4. Verhouding tot wettelijk kader	15
Hoofdstuk 2 – Toekenning eenmalige vergoeding	16
2.1. WIA op hoofdlijnen	16
2.2. Vormgeving regeling	16
2.3. Technische uitwerking	18
2.4. Afbakening	22
2.5. Effecten	26
2.6. Misbruik- en ondermijningsrisico's	28
Hoofdstuk 3 – Internetconsultatie en uitvoeringstoetsen	28
3.1. Internetconsultatie	28
3.2. Uitvoeringstoetsen.....	28
Hoofdstuk 4 – Financiële gevolgen en regeldruk	28
4.1. Financiële gevolgen	28
4.2. Regeldruk.....	29
4.3. Advies ATR	30
Hoofdstuk 5 - Gegevensverwerking	30
Hoofdstuk 6 – Monitoring en evaluatie	30
Hoofdstuk 7 – Inwerkingtreding	30
ARTIKELSGEWIJS	31

ALGEMEEN

Hoofdstuk 1 – Inleiding

De Tijdelijke regeling eenmalige vergoeding correctie dagloon WIA¹ (hierna: de regeling) regelt de wijze waarop betrokkenen een eenmalige vergoeding ontvangen voor verschillende situaties waarbij het dagloon te laag was vastgesteld. Het gaat hier om dagloonfouten in de periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024 en indexatiefouten in de periode 1 juli 2006 t/m 31 december 2022, die het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: UWV) heeft gemaakt bij de vaststelling van WIA-uitkeringen. Daarnaast voorziet deze regeling in een eenmalige vergoeding voor betrokkenen bij wie het dagloon in de periode 1 juli 2015 t/m 31 december 2024 is vastgesteld met inachtneming van loonloze tijdvakken in de referentieperiode voor hun WIA-dagloon en voor wie het dagloonverlagende effect voortduurde nadat de Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB) hier uitspraken over heeft gedaan (29 november 2023 en 30 juli 2024). In deze regeling is opgenomen wie voor de vergoeding in aanmerking komt, hoe de hoogte van de vergoeding wordt vastgesteld en op welke wijze de vergoeding wordt verstrekt.

1.1. Aanleiding

Dagloonfouten

Tot en met 2019 vonden er maandelijks steekproeven plaats op de kwaliteit van de vaststelling van WIA-daglonen. Door middel van deze steekproeven werden duizenden nieuw toegekende WIA-uitkeringen gecontroleerd op juistheid.² In 2020 heeft UWV het aantal kwaliteitscontroles afgeschaald wegens de coronapandemie. Op deze manier kon UWV zoveel mogelijk medewerkers inzetten om daglonen en daaruit volgende WIA-uitkeringen vast te stellen. Doel hiervan was te voorkomen dat reeds bestaande achterstanden door de pandemie verder zouden oplopen. Na de coronapandemie kreeg UWV te maken met een toenemend tekort aan capaciteit. Het aantal steekproeven is daardoor structureel op een lager niveau gebleven dan voor 2020.³ Door de vermindering van het aantal kwaliteitscontroles zijn dagloonfouten in de periode 2020 t/m 2024 grotendeels niet ontdekt en daardoor niet hersteld. In 2025 heeft UWV structurele controles, zoals de Meting Operationele Kwaliteit, heringevoerd.⁴ Uit deze kwaliteitscontroles is gebleken dat PM⁵.

In juni 2024 berichtten diverse media dat UWV veel fouten heeft gemaakt bij de vaststelling van WIA-uitkeringen.⁶ Evaluaties van UWV in 2023⁷ en 2024⁸ bevestigden dat de vermindering van het aantal controles uiteindelijk heeft geleid tot een hoger aantal foutieve dagloonvaststellingen in de periode 2020 t/m 2024 dan in de jaren voor 2020.⁹ Op 4 september 2024 is de Tweede Kamer geïnformeerd dat in de jaren vanaf 2020 een substantieel aantal onjuistheden in WIA-uitkeringen is aangetroffen als gevolg van verkeerde dagloonberekeningen. Dit kan voor betrokkenen die een WIA-uitkering hebben of hebben gehad met een ingangsdatum in de periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024 impact hebben (gehad) op de hoogte van hun uitkering vanaf de datum van toekenning. Deze impact kan zowel in het voordeel als in het nadeel van de betrokkene zijn.¹⁰ Om de fouten te herstellen, heeft UWV een herstelactie opgezet. Het herstel richt zich hierbij op fouten in de vaststelling van het dagloon door onjuiste toepassing van de (reken)regels zoals opgenomen in hoofdstuk 3, 3a en 4 van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (hierna: Dagloonbesluit) en op fouten in de vaststelling van het dagloon door onjuiste toepassing van artikel 33a, tweede lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (hierna: Wet SUWI). Met de tweede situatie wordt bedoeld op de beleidsregels van UWV over het gebruik van gegevens in de Polisadministratie bij de vaststelling van uitkeringen.¹¹ In de genoemde periode is verschillend omgegaan met de werkinstructies bij die beleidsregels en dat heeft mogelijk geleid tot te lage

¹ Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen

² Kamerstukken II, 2023/24, 26448, nr. 767

³ Plenair debat, 2024/25, nr. 7, item 25

⁴ Kamerstukken II, 2024/25, 26448, nr. 848.

⁵ De resultaten van de kwaliteitscontroles over het jaar 2025 zijn tot op heden (24 november 2025) niet volledig bekend en het controle-instrument is nog in ontwikkeling. Na de internetconsultatie en uitvoeringstoetsen wordt bepaald wat de precieze periodeafbakening van deze regeling wordt.

⁶ O.a. Algemeen Dagblad (2024, 21 juni), *Beoordeling arbeidsongeschiktheid UWV onder de maat: 'Dit gaat echt alle perken te buiten'*. [Beoordeling arbeidsongeschiktheid UWV onder de maat: 'Dit gaat echt alle perken te buiten' | Crisis bij UWV | AD.nl](#)

⁷ UWV (2023). *Rapport evaluatie SMC mei 2023*. [rapport-evaluatie-smz.pdf](#)

⁸ UWV (2024). *Evaluatie sociaal-medische centra 2024*. [evaluatie-sociaal-medische-centra-2024.pdf](#)

⁹ De SMC-evaluaties van 2023 en 2024 betreffen enkel steekproeven van de SMC-proeftuinen. Dit zijn geen brede kwaliteitscontroles op de vaststelling van WIA-daglonen en daaruit volgende WIA-uitkeringen.

¹⁰ Kamerstukken II, 2023/24, 26448, nr. 767

¹¹ Beleidsregels UWV gebruik Polisgegevens 2018.

vaststellingen van daglonen. Een voorbeeld daarvan is een onjuiste interpretatie van gegevens in de Polisadministratie of een nalaten om nader onderzoek te doen als daar concrete aanleiding voor was.

Voor betrokkenen bij wie dagloonfouten zijn vastgesteld, wordt hun huidige WIA-uitkering opnieuw berekend met inachtneming van het juiste dagloon. Vervolgens wordt de uitkering herzien door middel van een beschikking tot herziening. Het gaat daarbij om een herziening zonder terugwerkende kracht. Dat wil zeggen dat de uitkering alleen naar de toekomst toe wordt gewijzigd, en dat de uitkering naar het verleden toe ongewijzigd blijft.¹² Dit kunnen zowel aanpassingen naar een lagere toekomstige uitkering als aanpassingen naar een hogere toekomstige uitkering zijn. Hiermee wordt ervoor gezorgd dat betrokkenen voortaan de WIA-uitkering krijgen waar zij recht op hebben.

Als een betrokkene in het verleden een *te hoog* bedrag aan WIA-uitkering heeft ontvangen, gaat UWV het teveel betaalde bedrag niet terugvorderen.¹³ De herziening van de uitkering werkt immers niet terug naar het verleden. Met de keuze om in deze herstelactie niet terug te vorderen, wordt opvolging gegeven aan de Kamerbreed gesteunde motie Ceder¹⁴, die verzoekt niet terug te vorderen bij betrokkenen die te goeder trouw waren. In de Kamerbrief van 11 juli 2025 is toegelicht dat voor betrokkenen in deze herstelactie in beginsel aangenomen kan worden dat zij te goeder trouw waren.¹⁵ Daarom is besloten voor de hele groep af te zien van terugvordering. UWV behoudt wel de mogelijkheid om op te treden in geval van misbruik.

Een ander effect van de keuze om geen terugwerkende kracht te verlenen aan de herzieningen van de uitkeringen, is dat betrokkenen geen nabetaling ontvangen als zij in het verleden een *te laag* bedrag aan WIA-uitkering hebben ontvangen. Om deze betrokkenen tegemoet te komen wordt door middel van deze regeling aan hen een vergoeding toegekend. Deze vergoeding beoogt het ontbrekende bedrag dat een betrokkene ontvangen zou hebben als het WIA-dagloon in het verleden juist was vastgesteld zonder dagloonfouten, zo dicht mogelijk te benaderen.

Door deze wijze van vergoeden zijn er, met toepassing van de eindheffing door UWV, voor de betrokkene geen, dan wel zeer beperkte, keteneffecten. Onder keteneffecten wordt verstaan: effecten in andere (overheids)regelingen, zoals inkomensafhankelijke regelingen en te betalen belastingen of kwijtschelding van belastingen, die een direct gevolg zijn van een verstrekte betaling van UWV. Zie voor een nadere toelichting paragraaf 1.3. Doel van de regeling en paragraaf 2.2. Vormgeving regeling. Hiermee wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de toezegging die in november 2024 aan de Tweede Kamer is gedaan¹⁶ en de Kamerbreed gesteunde motie Saris, die onder meer verzoekt om betrokkenen tegemoet te komen en daarbij keteneffecten te voorkomen¹⁷.

In Figuur 1 wordt schematisch weergegeven hoe UWV handelt als de WIA-uitkering van een betrokkene te laag of te hoog is vastgesteld.

¹² Kamerstukken II, 2024/25, 26448, nr. 793

¹³ Kamerstukken II, 2024/25, 26488, nr. 848

¹⁴ Kamerstukken II, 2024/25, 26448, nr. 822

¹⁵ Kamerstukken II, 2024/25, 26488, nr. 848

¹⁶ Kamerstukken II, 2024/25, 26448, nr. 793

¹⁷ Kamerstukken II, 2024/25, 36600 XV, nr. 61

Figuur 1: Handelingswijze UZW bij te laag of te hoog dagloon

De herstelactie dagloonfouten toont overeenkomsten met de herstelactie indexatiefouten en de actie loonloze tijdvakken. Ook bij deze (herstel)acties is sprake van een te lage vaststelling van het WIA-dagloon. Betrokkenen kunnen naast een dagloonfout te maken hebben met een indexatiefout en/of een loonloos tijdvak. Het betreft dus in bepaalde mate overlappende doelgroepen die, als de uitkering nog loopt, na herziening in de toekomst een hogere WIA-uitkering zullen ontvangen. Om betrokkenen zo min mogelijk te belasten met verschillende herzieningsbeschikkingen, worden de correcties die volgen uit de (herstel)acties dagloonfouten, indexatiefouten en loonloze tijdvakken samengevoegd in één beschikking tot herziening. Daarom is ervoor gekozen om ook de vergoedingen samen te voegen in deze regeling.

Indexatiefouten

De daglonen van de werknemersverzekeringen die UZW uitvoert, worden elk jaar in januari en juli geïndexeerd. Een WIA-uitkering wordt ongeveer vijftien weken vóór het eindigen van de wachttijd van 104 weken aangevraagd. Het kan zijn dat tussen het aanvraagmoment en de eerste uitkeringsdag het indexatiecijfer en de daarop gebaseerde rekenregels voor UZW-uitkeringen nog niet bekend zijn. Met de Stand van de Uitvoering van december 2023 is de Tweede Kamer geïnformeerd dat de indexering van daglonen van nieuwe WIA-rechten per 1 januari en per 1 juli 2023 in bepaalde gevallen onjuist heeft plaatsgevonden.¹⁸ In deze gevallen was het indexeringspercentage op het moment van de WIA-dagloonvaststelling nog niet bekend en daardoor niet verwerkt in het WIA-dagloon, waardoor een te lage uitkering is vastgesteld. Herstel van de gevallen per 1 januari 2023 is in december 2023 afgerond; in juni 2024 zijn ook de gevallen per 1 juli 2023 hersteld. UZW heeft systeemaanpassingen doorgevoerd om deze fout te voorkomen. Hierdoor zijn er na 2023 bij UZW voor zover bekend geen indexatiefouten meer gemaakt.

Na ontdekking van de fout met indexering in 2023 heeft UZW onderzoek gedaan naar de jaren daarvoor. Uit dit onderzoek is gebleken dat sinds de invoering van de WIA in 2006 in circa 5% van de gevallen de indexering niet (goed) is toegepast bij de vaststelling van nieuwe WIA-uitkeringen.¹⁹ Bij een aantal indexatiemomenten tussen 2006 en 2013 heeft UZW deze fouten binnen afzienbare tijd ontdekt en gecorrigeerd. In Tabel 1 is opgenomen welke indexatiemomenten UZW al hersteld heeft. Deze betrokkenen hebben een nabetaling ontvangen. Zij komen daarom niet in aanmerking voor een vergoeding op grond van deze regeling.

Tabel 1: Overzicht gecorrigeerde en niet-gecorrigeerde indexatiemomenten 2006 t/m 2012	
Indexatiemoment	Gecorrigeerd ja/nee
01-01-2006	Ja
01-07-2006	Nee
01-01-2007	Ja

¹⁸ Kamerstukken II, 2023/24, 26448, nr. 750.

¹⁹ Kamerstukken II, 2023/24, 26488, nr. 760.

01-07-2007	Nee
01-01-2008	Ja
01-07-2008	Nee
01-01-2009	Nee
01-07-2009	Nee
01-01-2010	Nee
01-07-2010	Ja
01-01-2011	Nee
01-07-2011	Nee
01-01-2012	Ja
01-07-2012	Nee
01-01-2013	Ja
01-07-2013	Ja

Als de eerste indexering gemist wordt, werkt dit ook bij latere indexeringen door in de hoogte van de WIA-uitkering. Lopende uitkeringen die zijn toegekend in de periode 2006 t/m 2022 worden ambtshalve gecontroleerd. Als bij de controle blijkt dat er sprake is van een indexatiefout, dan wordt deze gecorrigeerd. Betrokkenen die een te lage WIA-uitkering hebben ontvangen doordat de indexering in de periode 2006 t/m 2022 onjuist is verwerkt, krijgen hiervoor door middel van deze regeling een vergoeding. Deze vergoeding wordt beperkt tot een periode van maximaal vijf jaar terug vanaf peildatum 1 januari 2025. Dit wordt nader toegelicht in paragraaf 2.3. Technische uitwerking. Net als bij de herstelactie dagloonfouten geldt dat de in het verleden ontvangen uitkeringen niet opnieuw worden vastgesteld. Betrokkenen krijgen dus geen nabetaling van de uitkering zelf, maar een vergoeding op grond van deze regeling. Door introductie van een eindheffing over de vergoeding zijn er voor betrokkenen geen, dan wel zeer beperkte, keteneffecten.

Beëindigde uitkeringen worden ambtshalve gecontroleerd als de uitkering is beëindigd op of na 1 januari 2020. Betrokkenen in deze groep die een te lage WIA-uitkering hebben ontvangen, krijgen eveneens een vergoeding. Deze vergoeding wordt beperkt tot een periode van maximaal vijf jaar terug vanaf de beëindigingsdatum. Uitkeringen die meer dan vijf jaar geleden beëindigd zijn, kunnen in principe niet worden gecontroleerd. UWV heeft de dossiers van deze uitkeringen verwijderd wegens het einde van de geldende bewaartermijn²⁰. De keuze om beëindigde uitkeringen te controleren die minder dan vijf jaar geleden beëindigd zijn, is in lijn met het regulier beleid in individuele gevallen van UWV.

De periode van 2023 t/m heden behoeft geen ambtshalve controle, omdat UWV de WIA-daglonen van uitkeringen die zijn toegekend in 2023 reeds heeft hersteld en in 2023 de benodigde systeemaanpassingen heeft gedaan om dit soort fouten te voorkomen (zoals hierboven toegelicht).

Loonloze tijdvakken

Op 29 november 2023²¹ en 30 juli 2024²² heeft de CRvB uitspraken gedaan over de WIA-dagloonvaststelling in situaties waarin de werknemer in de WIA-referteperiode in een kalendermaand geen inkomen heeft genoten. De CRvB heeft in die uitspraken geoordeeld dat, in tegenstelling tot hetgeen het Dagloonbesluit voorschrijft, het WIA-dagloon moet worden vastgesteld zonder loonloze tijdvakken mee te nemen in de referteperiode. Deze uitspraken hebben ertoe geleid dat bij betrokkenen aan wie na de datum van de van toepassing zijnde uitspraak een WIA-uitkering wordt toegekend, het WIA-dagloon moet worden vastgesteld zonder inachtneming van loonloze tijdvakken in de referteperiode. Dit resulteert in een hoger WIA-dagloon en daarmee een hogere WIA-uitkering.

De uitspraken hebben geen effect op uitkeringen van betrokkenen die op de data van de uitspraken reeds liepen, tenzij deze betrokkenen een herzieningsverzoek op grond van artikel 4:6 van de

²⁰ Tenzij er reden was om de bewaartermijn te verlengen, zoals een lopende beroepsprocedure.

²¹ ECLI:NL:CRVB:2023:2202.

²² ECLI:NL:CRVB:2024:1524.

Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) bij UWV indienen. Meer informatie over het herzieningsverzoek staat in paragraaf 2.2. Vormgeving regeling. Hoewel de uitspraken van de CRvB UWV niet verplichten om lopende uitkeringen aan te passen, is vanuit het oogpunt van burgergerichtheid besloten om uitkeringen van betrokkenen wier recht op een WIA-uitkering is ontstaan op of na 1 juli 2015 en waarbij het dagloonverlagende effect door het loonloos tijdvak voortduurt na de datum van de van toepassing zijnde uitspraak, ambtshalve te herzien. De in het verleden ontvangen uitkeringen worden niet opnieuw vastgesteld. Betrokkenen ontvangen geen nabetaling, maar krijgen een eenmalige vergoeding door middel van deze regeling. Door introductie van een eindheffing over de vergoeding zijn er voor betrokkenen geen, dan wel zeer beperkte, keteneffecten.

Betrokkenen ontvangen een vergoeding voor de periode vanaf de datum van de voor de betrokkene relevante uitspraak t/m de datum van herziening. Bij betrokkenen die een loonloos tijdvak hebben als gevolg van de toekenning van een WW-uitkering in de WIA-referteperiode, wordt de vergoeding berekend voor de periode van 29 november 2023 t/m de datum van herziening. Bij betrokkenen die een loonloos tijdvak hebben door een andere oorzaak, wordt de vergoeding berekend voor de periode van 30 juli 2024 t/m de datum van herziening. Bij betrokkenen die te maken hebben met meerdere loonloze tijdvakken om beide redenen, wordt de vergoeding berekend voor de periode vanaf 29 november 2023 t/m de datum van herziening.

Het is mogelijk dat WIA-uitkeringen van betrokkenen binnen de doelgroep reeds zijn beëindigd. Indien de WIA-uitkering van de betrokkene op de datum van de voor de betrokkene relevante uitspraak lopend was, ontvangt deze betrokkene ook een vergoeding op grond van deze regeling. De periode waarover de vergoeding wordt berekend, wordt in dat geval beperkt tot de datum waarop de uitkering is beëindigd.

1.2. Nut en noodzaak van de regeling

Het reguliere proces bij nabetalingen is als volgt. Als de beschikking waarin het te lage dagloon is vastgesteld formele rechtskracht heeft gekregen, bestaat er op basis van de huidige wet- en regelgeving in beginsel geen aanspraak op herziening van de uitkering met terugwerkende kracht (correctie voor het verleden). UWV bekijkt in bepaalde situaties of gebruik kan worden gemaakt van de bevoegdheid om ambtshalve uitkeringen te herzien als blijkt dat een uitkering te laag is vastgesteld. Die herziening kan met terugwerkende kracht plaatsvinden. Daar volgt dan een nabetaling uit. Deze nabetaling veroorzaakt een eenmalige piek in het inkomen in het jaar van de nabetaling en het vermogen en kan daardoor invloed hebben op het recht op en de hoogte van inkomensafhankelijke regelingen, zoals toeslagen, en op te betalen belastingen. Een nabetaling kan hierdoor financiële keteneffecten hebben voor de betrokkene. Dat is het gevolg van de wijze waarop het huidige systeem van inkomensondersteuning en belastingen is ingericht. De wetgever heeft daarbij inkomensafhankelijke regelingen bewust gekoppeld aan de hoogte van het inkomen, omdat een stijging van het inkomen de draagkracht verhoogt.

Kanttekening is echter dat een nabetaling of vergoeding ertoe kan leiden dat in het jaar van de betaling minder recht bestaat op inkomensafhankelijke regelingen en/of in één of meerdere jaren na de betaling minder recht bestaat op vermogensafhankelijke regelingen.²³ Dit is het zogenoemde negatieve keteneffect en heeft tot gevolg dat er een terugvordering van bijvoorbeeld toeslagen kan ontstaan. Keteneffecten kunnen in individuele situaties groter zijn dan de nabetaling zelf, waardoor de betrokkene er in totaal op achteruit kan gaan. Naast mogelijke financiële problemen leidt een nabetaling tot inkomensonzekerheid en een hoge administratieve last voor de betrokkene.²⁴

Als de nabetaling ontstaat door een fout van UWV, kan de betrokkene een schadevergoeding bij UWV aanvragen voor eventuele negatieve keteneffecten. Dit vraagt echter veel inspanning van de betrokkene: betrokkene moet aantonen dat de negatieve keteneffecten hebben geleid tot schade, dat deze schade het directe gevolg is van de onrechtmatige handeling van UWV²⁵ en dat hij er alles aan gedaan heeft om de schade zoveel mogelijk te beperken²⁶. Het aantonen van de schade kan bovendien pas als de betrokkene beschikt over onder meer de definitieve belastingaanslagen en de

²³ Doordat lage inkomens een maximum aan toeslagen krijgen.

²⁴ Kamerstukken II, 2024/25, 26488, nr. 848.

²⁵ Artikel 6:98 Burgerlijk Wetboek.

²⁶ Artikel 6:101 Burgerlijk Wetboek.

definitieve beschikkingen over het recht op toeslag(en). Dit is op zijn vroegst in het belastingjaar volgend op het jaar waarin is nabetaald, waardoor er altijd geruime tijd zit tussen de nabetaling en het moment waarop de schade en de vergoeding daarvan kunnen worden vastgesteld.

Scenario's om betrokkenen tegemoet te komen

Sinds bekendwording van de fouten bij de vaststelling van WIA-daglonen is een aantal scenario's uitgewerkt voor het beperken van de keteneffecten, gezamenlijk met UWV, de Pensioenfederatie, het Verbond van Verzekeraars, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (hierna: VNG), de Sociale Verzekeringsbank (hierna: SVB), het Centraal Administratie Kantoor (hierna: CAK), de Belastingdienst, de Dienst Toeslagen en de Dienst Uitvoering Onderwijs (hierna: DUO). Deze scenario's zijn uiteengezet in de bijlage bij de Kamerbrief van 11 juli 2025²⁷. Twee scenario's zijn als haalbaar beoordeeld: het dienstverleningsscenario en het compensatiescenario met eindheffing.

Bij het dienstverleningsscenario volgt UWV zijn reguliere proces zoals hierboven uiteengezet: UWV herstelt de te laag vastgestelde uitkering met terugwerkende kracht en de betrokkene krijgt een nabetaling. Deze nabetaling maakt onderdeel uit van het inkomen in het jaar waarin de nabetaling wordt uitbetaald, waardoor keteneffecten kunnen ontstaan. UWV ondersteunt betrokkenen bij het in kaart brengen van deze keteneffecten, door een onafhankelijk financieel adviseur aan te bieden en waar mogelijk met de ketenpartners gegevens te delen. Belangrijkste voordeel is dat het dienstverleningsscenario aansluit op het huidige proces. Nieuwe regelgeving en aanpassing van ICT-systemen zijn niet noodzakelijk. Belangrijkste nadeel is dat de uitvoeringslast van dit scenario voor UWV en de meeste ketenpartners hoog is. UWV zal een groot aantal claims voor vergoeding van gevolgschade moeten beoordelen. Dit zet de uitvoering van UWV onder druk en zorgt voor lange wachttijden: normaliter beoordeelt UWV zo'n 100 verzoeken tot schadevergoeding per jaar. Veel ketenpartners zullen voor een grote groep correcties op inkomensafhankelijke regelingen moeten doorvoeren. Deze correcties kunnen vervolgens leiden tot terugvorderingen, die weer geïnd moeten worden. Bijkomend nadeel is dat dit scenario veel doenvermogen²⁸ van betrokkenen vraagt: zij moeten eventuele schade van opgetreden keteneffecten zelf in kaart brengen en voor deze gevolgschade bij UWV een schadevergoeding aanvragen.

Het compensatiescenario met eindheffing betreft aanpassing van de WIA-uitkering voor de toekomst en toekenning van een vergoeding voor het verleden. Belangrijkste voordeel van dit scenario is dat de meeste (negatieve) keteneffecten voorkomen worden, doordat UWV de belastingheffing over de vergoeding door middel van een eindheffing voor zijn rekening neemt. De vergoeding maakt daardoor geen onderdeel uit van het toetsingsinkomen in het jaar waarin de vergoeding wordt betaald. Hierdoor hoeven betrokkenen geen actie(s) te ondernemen. Daarnaast vermindert het compensatiescenario de impact van deze (herstel)acties voor de meeste ketenpartners. Het grootste nadeel is dat UWV later met het herstel kan starten, omdat nieuwe regelgeving en implementatie daarvan noodzakelijk is, zoals aanpassing van ICT-systemen.

Met het oog op de uitvoerbaarheid voor UWV en de ketenpartners is het toekennen van een vergoeding middels deze regeling de meest haalbare en passende optie om betrokkenen tegemoet te komen voor de te lage dagloonvaststellingen. Als betrokkenen geen vergoeding op grond van deze regeling zouden ontvangen, zou de uitvoering bij UWV en de ketenpartners onder druk komen te staan.

Belangrijk voordeel is dat het toekennen van een vergoeding geen actie van betrokkenen vraagt, omdat zij ambtshalve de vergoeding ontvangen, waarbij er weinig tot geen keteneffecten optreden. Hierdoor geeft deze regeling uiting aan het burgerperspectief. Ook is dit in lijn met de politieke en maatschappelijke wens om voor deze groep de meeste keteneffecten te voorkomen. De drie (herstel)acties waar deze regeling betrekking op heeft, omvatten een groot aantal betrokkenen. De hoogte van de gelden die de betrokkene door de onjuiste vaststelling van het WIA-dagloon in het verleden niet heeft ontvangen, kan bovendien aanzienlijk zijn. Zeker voor lagere inkomens zou een nabetaling van deze gelden aanzienlijke financiële keteneffecten teweeg kunnen brengen. Daar komt bij dat de mensen die het betreft zich veelal in een kwetsbare positie bevinden. Het gaat om mensen die arbeidsongeschikt zijn geworden en daardoor niet meer (volledig) kunnen werken. De

²⁷ Kamerstukken II, 2024/25, 26488, nr. 848.

²⁸ WRR (2017). *Weten is nog geen doen*. [R097-Weten-is-nog-geen-doen.pdf](#).

vaststelling van het WIA-dagloon is daarnaast dermate complex dat niet van betrokkenen verwacht kan worden dat zij wisten, of in het geval van de actie loonloze tijdvakken sinds de uitspraak weten, dat zij een te laag bedrag aan WIA-uitkering (hebben) ontvangen.

Verhouding tot Vereenvoudiging Inkomensondersteuning voor Mensen (VIM)

Keteneffecten door nabetalingsen doen zich in de reguliere uitvoering van UWV en andere bestuursorganen geregeld voor. Vanuit het programma Vereenvoudiging Inkomensondersteuning voor Mensen (hierna: VIM)²⁹, dat tot 1 juli 2025 gelopen heeft, is in kaart gebracht hoe dit probleem structureel opgelost kan worden. De voorgestelde oplossingsrichting van VIM richt zich op de lange termijn en vergt een wetswijziging en diverse procesmatige aanpassingen bij de ketenpartners. Deze oplossing is daarom niet geschikt voor vergoeding van de te lage dagloonvaststellingen die opgenomen zijn in deze regeling. Het is immers van belang voortvarend vergoedingen toe te kennen voor gelden die betrokkenen in het verleden niet hebben ontvangen. Betrokkenen moeten niet langer dan nodig in onzekerheid blijven.

1.3. Doel van de regeling

Doel van deze regeling is om op een uitvoerbare wijze aan betrokkenen van wie het dagloon te laag is vastgesteld een passende eenmalige financiële vergoeding te verstrekken, waarbij negatieve keteneffecten voor deze betrokkenen zoveel mogelijk worden voorkomen. Betrokkenen ontvangen een financiële vergoeding omdat zij in het verleden een te lage WIA-uitkering hebben gekregen door een te lage vaststelling van het dagloon.

Keteneffecten zijn negatief als de betrokkene onder de streep een lager bedrag heeft ontvangen dan de betrokkene had ontvangen als het WIA-dagloon direct juist was vastgesteld en/of de terugvordering die in de keten door de betaling ontstaat hoger is dan de betaling zelf. Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van een negatief keteneffect als de betrokkene door een nabetaling in het jaar van nabetalen een hoger toetsingsinkomen heeft en daardoor in dat jaar minder recht heeft op toeslagen.

In incidentele gevallen kan een betaling van UWV ook resulteren in positieve keteneffecten. De betaling leidt dan tot een gunstigere situatie dan de situatie die had bestaan als het WIA-dagloon direct juist was vastgesteld. Een nabetaling kan voor een betrokkene bijvoorbeeld tot een hoger bedrag aan verzilverbare heffingskorting leiden. Verwachting is dat een nabetaling voor de te lage dagloonvaststellingen slechts voor een minimaal aantal mensen tot positieve keteneffecten zou kunnen leiden. Daarom wordt geaccepteerd dat deze positieve keteneffecten door toekenning van een vergoeding op grond van deze regeling, in plaats van een nabetaling conform het regulier proces van UWV, niet optreden.

Tabel 2 toont de meest voorkomende keteneffecten die bij de doelgroep van deze regeling optreden bij een nabetaling van UWV. De tabel is geen limitatieve opsomming van keteneffecten. In paragraaf 2.2. Vormgeving regeling wordt uiteengezet welke keteneffecten door toekenning van een vergoeding op grond van deze regeling waarop de eindheffing wordt toegepast, voorkomen worden.

Tabel 2: Keteneffecten per organisatie	
Uitvoeringsorganisatie	Nabetaling UWV heeft effect op
Belastingdienst	Hoogte verschuldigde belasting bij aangifte inkomstenbelasting
CAK	Eigen bijdrage Wet langdurige zorg, Wet maatschappelijke ondersteuning & basiszorg buitenland
Dienst Toeslagen	Hoogte van het recht op toeslagen (lager/geen voorschot en/of (hoge) terugvordering)
DUO	Hoogte ouderlijke bijdrage & aanvullende beurs
	Hoogte maandtermijn aflossing studieschuld
Gemeenten	Hoogte uitkering op grond van Participatiewet, Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW)

²⁹ Kamerstukken II, 2024/25, 26488, nr. 849.

	of Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ)
	Recht op collectieve zorgverzekering, kwijtschelding lokale lasten & minimaregelingen
Pensioenuitvoerders	Hoogte arbeidsongeschiktheidspensioen & premievrije pensioenopbouw (hierna: PVO)
SVB	Hoogte uitkering Aanvullende Inkomensvoorziening Ouderen (hierna: AIO), Algemene nabestaandenwet, Overbruggingsuitkering of AOW-partnertoeslag
UWV	Hoogte toeslag op grond van Toeslagenwet
Verzekeraars	Hoogte aanvullende WIA-verzekeringen
Waterschappen	Hoogte verschuldigde waterschapsbelasting

1.4. Verhouding tot wettelijk kader

De wettelijke grondslag voor deze regeling is gelegen in de artikelen 3 en 9 van de Kaderwet SZW-subsidies. Artikel 9 geeft de Minister van SZW de bevoegdheid om spoedeisende tijdelijke aanspraken op financiële middelen te verstrekken, niet zijnde subsidies. Artikel 3, eerste lid, van die wet is daarbij van overeenkomstige toepassing. Dat betekent dat de invulling van de bevoegdheid van de minister kan worden geregeld bij ministeriële regeling. De verstrekking van de vergoedingen in dit geval is spoedeisend, omdat betrokkenen in onzekerheid zitten en mogelijk financiële problemen hebben doordat (langdurig) een te laag bedrag aan WIA-uitkering verstrekt is. Voortvarend herstel is dus noodzakelijk. Daarom is gebruik gemaakt van de bevoegdheid om een ministeriële regeling te treffen. Bovendien past het de overheid om betrokkenen op passende, eenduidige en eenvoudige wijze tegemoet te komen voor gelden die zij als gevolg van fouten van het bestuursorgaan niet gekregen hebben. Tot slot zou het regulier proces van nabetalingen door de gezamenlijke omvang van de (herstel)acties dagloonfouten, indexatiefouten en loonloze tijdvakken, tot uitvoeringsproblemen in de keten leiden. Zie ook paragraaf 1.2. Nut en noodzaak van de regeling. Concreet zou dit betekenen dat zowel ketenpartners als betrokkenen jaren bezig zijn met (het oplossen van) de gevolgen van de door UWV verstrekte nabetaling.

Deze regeling is van tijdelijke aard en vervalt op 1 januari 2030. De primaire afhandeling is sneller voorzien. Om uitloop van de toekenning van de eenmalige vergoedingen door onvoorziene omstandigheden mogelijk te maken, zonder de regeling aan te hoeven passen, is een ruimere einddatum gekozen. Daarnaast blijft deze regeling na de einddatum van toepassing op de afhandeling van besluiten genomen op grond van deze regeling in het kader van bezwaar- en beroepsprocedures.

Deze regeling zal in mandaat worden uitgevoerd door UWV. De mandaatverlening is geregeld in artikel 12 van deze regeling. UWV zal namens de minister ambtshalve de vergoedingen toekennen en uitbetalen. UWV is als uitvoerende instantie gekozen, omdat de te lage WIA-uitkeringen het gevolg zijn van foutieve dagloonvaststellingen door UWV. UWV heeft de benodigde gegevens in huis om deze fouten te herstellen. Het is daarom het meest efficiënt om deze regeling door UWV uit te laten voeren.

De eenmalige vergoedingen voortvloeiend uit deze regeling zijn belast als loon uit vroegere dienstbetrekking op grond van artikel 10, eerste lid, Wet op de loonbelasting 1964 (hierna: Wet LB 1964). De vergoedingen kwalificeren immers als loon dat niet een onmiddellijke tegenprestatie vormt voor verrichte arbeid, maar slechts meer algemeen zijn oorzaak vindt in een vroegere dienstbetrekking. UWV is als gemandateerd uitvoerder van de regeling de verstrekker van de vergoeding en inhoudingsplichtige voor de loonbelasting.

Zonder aanvullende maatregelen zou de eenmalige vergoeding leiden tot belast loon bij de betrokkenen met gevolgen voor inkomensafhankelijke regelingen. De eenmalige vergoeding zou in dat geval onderdeel uitmaken van het verzamelinkomen. Om dat te voorkomen, wordt deze regeling in artikel 8.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting opgenomen. Daarmee wordt bewerkstelligd dat de eenmalige vergoeding kwalificeert als een publiekrechtelijke uitkering op grond van artikel 31, eerste lid, onderdeel c, Wet LB 1964, waarop de eindheffing van toepassing is. UWV betaalt als inhoudingsplichtige de eindheffing over de eenmalige vergoeding, waarna de

eenmalige vergoeding niet belast is in de inkomstenbelasting en geen onderdeel uitmaakt van het verzamelinkomen van de betrokkenen.

Betrokkenen kunnen tegen de toekenning van de eenmalige vergoeding op grond van deze regeling bezwaar indienen bij de Minister van SZW. UWV handelt deze bezwaren in mandaat af. Hoger beroep kan worden ingesteld bij de CRvB. Hierbij is sprake van verlaagd griffierecht.

Hoofdstuk 2 – Toekenning eenmalige vergoeding

Indien in een onderzocht dossier geconcludeerd wordt dat het WIA-dagloon van de betrokkene te laag is vastgesteld, worden het WIA-dagloon en de daaruit volgende WIA-uitkering voor de toekomst gecorrigeerd met een beschikking tot herziening.³⁰ Er vindt geen correctie plaats met terugwerkende kracht. Betrokkenen die een te lage WIA-uitkering hebben ontvangen en binnen de doelgroep van deze regeling vallen (zie verder paragraaf 2.4. Afbakening), komen wel in aanmerking voor een eenmalige vergoeding conform deze regeling wegens de gelden die zij in het verleden niet hebben ontvangen. Hierbij is een maximale terugkijktermijn van vijf jaar van toepassing, teruggerekend vanaf de peildatum 1 januari 2025. Dit wordt in paragraaf 2.3. Technische uitwerking nader toegelicht.

2.1. WIA op hoofdlijnen

De Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA) biedt inkomensbescherming voor (ex)werknemers die door ziekte of gebrek, na 104 weken, niet meer (volledig) kunnen werken. Er zijn 2 soorten WIA-uitkeringen:

- De uitkering in verband met werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten (hierna: WGA). De WGA is voor (ex)werknemers die deels kunnen werken (35% - 80% arbeidsongeschikt) en voor (ex)werknemers die volledig arbeidsongeschikt zijn (80% - 100% arbeidsongeschikt), maar kans hebben om te herstellen.
- De Inkomensverzekering Volledig en duurzaam Arbeidsgeschikten (hierna: IVA). De IVA is voor (ex)werknemers die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn (80% - 100% arbeidsongeschikt). Een betrokkene met een IVA-uitkering ontvangt een uitkering ter hoogte van 75% van het maandloon. Inkomsten worden gekort op de uitkering.

WGA-uitkering: gebaseerd op het dagloon of vervolguutkering

Als een betrokkene voldoet aan de voorwaarden, bestaat eerst recht op een loongerelateerde uitkering gebaseerd op het maandloon, dat op het dagloon is gebaseerd. De loongerelateerde uitkering is de eerste twee maanden 75% van het WIA-maandloon. Vanaf de derde maand is de uitkering 70% van het WIA-maandloon. Eventuele inkomsten worden gekort op het maandloon.

Als geen recht bestaat op een loongerelateerde uitkering of na afloop van de loongerelateerde uitkering, is de hoogte van de WGA-uitkering afhankelijk van de vraag of de betrokkene een inkomen verdient dat ten minste gelijk is aan de resterende verdien capaciteit of aan de inkomenseis. De inkomenseis is de helft van de resterende verdien capaciteit: het bedrag dat de betrokkene nog kan verdienen, rekening houdend met diens beperkingen in arbeid.

De loonaanvullingsuitkering is gelijk aan de hoogte van de loongerelateerde uitkering als betrokkene volledig, maar niet duurzaam arbeidsongeschikt is of als betrokkene een inkomen verdient dat ten minste gelijk is aan de resterende verdien capaciteit. De loonaanvullingsuitkering bedraagt het WIA-maandloon minus de resterende verdien capaciteit als het inkomen lager is dan de resterende verdien capaciteit maar nog wel ten minste gelijk is aan de inkomenseis.

Als de betrokkene niet aan de inkomenseis voldoet, ontvangt deze persoon een vervolguutkering. De hoogte van deze vervolguutkering bedraagt een percentage van het minimumloon en hangt af van het arbeidsongeschiktheidspercentage. De arbeidsdeskundige bepaalt dit percentage.

2.2. Vormgeving regeling

In de meest ideale situatie zou de vergoeding gelijk zijn aan het ontbrekende bedrag dat een betrokkene aan WIA-uitkering ontvangen zou hebben als het WIA-dagloon in het verleden juist was

³⁰ Ten aanzien van toepassing van deze regeling kan, voor zover relevant, voor UWV ook 'eigenrisicodragers' gelezen worden. UWV betaalt immers de vergoeding ook voor deze partij.

vastgesteld. Dat is niet mogelijk. Het bedrag aan vergoeding beoogt dit bedrag wel zo dicht mogelijk te benaderen. Verwachting is dat het merendeel van de betrokkenen een (iets) hogere vergoeding krijgt dan dit bedrag. Het is echter niet mogelijk te garanderen dat voor iedere betrokkene het bedrag minstens gelijk is aan de gemiste WIA-uitkering. Dit is het gevolg van de keuze in deze regeling om de vergoeding met een rekenformule – die voor iedereen hetzelfde is – te berekenen. Zie ook paragraaf 2.3. Technische uitwerking. Onderdeel van de rekenformule is een factor van 0,65. Met deze factor wordt het gecombineerde belasting- en premietarief eerste schijf benaderd. In bijzondere omstandigheden kunnen betrokkenen met een WIA-uitkering een lagere belastingdruk hebben. Bijvoorbeeld als hun inkomen lager is dan 70% van het minimumloon: vanwege de algemene heffingskorting betalen zij geen belasting. Zie ook paragraaf 1.3. Doel van de regeling. De voordelen van deze regeling voor de hele groep wegen zwaarder dan dit nadeel.

UWV neemt – met toepassing van de eindheffing voor aangewezen uitkeringen van publiekrechtelijke aard – voor de ingevolge deze regeling vast te stellen eenmalige vergoedingen de loonheffing voor zijn rekening. In de regeling zijn regels opgenomen over de berekening van de hoogte van de vergoeding. Over het bedrag van de verstrekte vergoeding draagt UWV namens de minister eindheffing af, waardoor de vergoeding geen inkomen in de zin van de inkomensafhankelijke regelingen is. De betrokkene hoeft de eenmalige vergoeding dan ook niet in de aangifte inkomstenbelasting op te geven. De vergoeding wordt hierdoor geen onderdeel van het inkomen en blijft buiten beschouwing bij de verlening van op het inkomen afgestemde uitkeringen en verstrekkingen. Hiervoor zal – in samenhang met deze regeling – de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 worden aangepast. Dit is toegelicht in paragraaf 1.4. Verhouding tot wettelijk kader. Figuur 2 toont het proces dat UWV bij de eindheffingssystematiek zal doorlopen.

Figuur 2: Proces eindheffingssystematiek

Vergoeding na indiening herzieningsverzoek conform artikel 4:6 Awb

Betrokkenen van wie het dossier niet ambtshalve opgepakt wordt, maar die vermoeden dat ze ook binnen de afbakening van deze regeling vallen, kunnen een herzieningsverzoek conform artikel 4:6 Awb indienen. Dit geldt ook voor betrokkenen van wie de uitkering wel is onderzocht, maar waar geen fout geconstateerd is. In dit herzieningsverzoek dient de betrokkene te onderbouwen waarom die vermoedt dat het eerdere dagloon onjuist is vastgesteld.

UWV zal deze herzieningsverzoeken in beginsel op dezelfde manier afhandelen als de dossiers die het ambtshalve controleert. De mogelijkheid om op deze manier aanspraak te maken op een vergoeding is in de regeling afgebakend met een indieningstermijn. Als een herzieningsverzoek is ingediend in de periode van 1 juli 2026 t/m 1 juli 2027 en de betrokkene behoort tot een van de in

artikel 2 van deze regeling opgenomen doelgroepen, wordt een vergoeding toegekend op grond van deze regeling in plaats van een nabetaling op grond van de WIA. Dit betekent dat, als het herzieningsverzoek slaagt, de uitkering voor de toekomst wordt herzien zonder terugwerkende kracht en over het verleden een vergoeding wordt betaald conform deze regeling. UWV beoordeelt de aanvraag van de betrokkene binnen de geldende wettelijke termijnen.

Voor het uitkeren van de vergoeding geldt dezelfde werkwijze als in het geval van ambtshalve toekenning. Zie hiervoor paragraaf 2.3. Technische uitwerking. Indien de betrokkene de vergoeding weigert, kan UWV op verzoek van de betrokkene de oorspronkelijke beslissing herzien met terugwerkende kracht en een nabetaling verstrekken. Deze nabetaling kan keteneffecten tot gevolg hebben. In de volgende alinea wordt beschreven hoe een vergoeding op grond van deze regeling zich verhoudt tot een nabetaling op grond van een herzieningsverzoek conform artikel 4:6 Awb.

Nabetaling in plaats van een vergoeding op grond van een herzieningsverzoek

Het is niet de bedoeling dat een betrokkene tweemaal gecompenseerd wordt, enerzijds met een vergoeding op grond van deze regeling en anderzijds met een nabetaling in het kader van een herzieningsverzoek over dezelfde feiten en omstandigheden of andere wijzigingen in het recht over het verleden. Daarom wordt in deze regeling geregeld dat een betrokkene geen recht heeft op de vergoeding op grond van deze regeling als deze een nabetaling heeft ontvangen of op enig later moment ontvangt voor dezelfde feiten en omstandigheden als die ten grondslag liggen aan de toekenning van de vergoeding. Er zijn gevallen mogelijk waarbij een dergelijke nabetaling is gedaan, maar uit de controle in het kader van deze regeling blijkt dat er een fout is gemaakt bij die eerdere correctie, waardoor de betrokkene alsnog een te lage uitkering heeft ontvangen. Dat zou dan moeten blijken uit de toepassing van de rekenformule, waarbij de nieuwe uitkering wordt vergeleken met de oude (gecorrigeerde) uitkering. In dat geval heeft de betrokkene recht op een vergoeding voor het verschil tussen de oude (foutief) gecorrigeerde uitkering en de nieuwe uitkering.

Terugvordering en kwijschelding

Mocht een betrokkene na het ontvangen van de vergoeding op grond van de regeling een nabetaling ontvangen voor (deels) dezelfde feiten en omstandigheden als waarvoor de vergoeding is toegekend, vordert UWV de reeds verstrekte vergoeding terug. Voor de invordering van deze terugvordering zijn artikel 4:94 en artikel 4:95 van de Awb van toepassing.

2.3. Technische uitwerking

UWV zal deze regeling in mandaat van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid uitvoeren. UWV is namens de minister als inhoudingsplichtige de eindheffing verschuldigd. UWV kent de vergoeding ambtshalve toe. Voordat de vergoeding wordt toegekend, wordt de betrokkene geïnformeerd over het voornemen om een vergoeding toe te kennen. De betrokkene wordt op die manier in de gelegenheid gesteld om aan te geven niet in aanmerking te willen komen voor de vergoeding. UWV stelt daarbij een redelijke termijn om te reageren. Het is niet nodig om expliciet akkoord te gaan met de toekenning van de vergoeding. Zonder reactie van de betrokkene of bij een instemmende reactie, kent UWV na verloop van de gestelde termijn de vergoeding toe. Tenzij de betrokkene te kennen geeft de vergoeding niet te willen ontvangen, stort UWV de vergoeding binnen zes weken na dagtekening van de beschikking op het bij UWV bekende bankrekeningnummer.

Het bedrag aan vergoeding wordt berekend met een rekenformule. De vergoeding zal door toepassing van de rekenformule het bedrag dat de betrokkene ontvangen zou hebben als het WIA-dagloon in het verleden juist was vastgesteld, zo dicht mogelijk benaderen. De rekenformule luidt:

$$(Nieuw - Oud) \times 0,65 + R$$

Waarin:

- Nieuw: het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan de betrokkene in het verleden zou zijn toegekend als het WIA-dagloon direct juist was vastgesteld.
- Oud: het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan de betrokkene in het verleden daadwerkelijk is toegekend.

- 0,65: vermenigvuldigingsfactor ter benadering van het bedrag aan WIA-uitkering dat de betrokkene feitelijk te weinig heeft ontvangen, omdat de ingevolge deze regeling vast te stellen vergoeding niet onderworpen is aan heffing van inkomstenbelasting en premiesvolksverzekeringen. De factor is vastgesteld op $1 - 0,35$, waarbij 0,35 het gecombineerde belasting- en premietarief eerste schijf benadert.
- R: $(\text{Nieuw} - \text{Oud}) \times 0,07$. Dit bedrag betreft een vergoeding voor rente. De vermenigvuldigingsfactor is vastgesteld op 7%, waarbij 7% gelijk is aan het hoogste percentage aan wettelijke rente dat tussen 2020 en 2024 van toepassing is geweest.

Als een uitkering met terugwerkende kracht is herzien en daaruit een nabetaling is ontstaan, ontvangen betrokkenen normaliter wettelijke rente. In deze vergoedingsregeling is echter geen sprake van een nabetaling en daarom ook niet van wettelijke rente. De WIA-uitkeringen worden immers zonder terugwerkende kracht herzien. De uitkering in het verleden blijft ongewijzigd en er ontstaat geen betalingsplicht naar het verleden toe. Betrokkenen ontvangen als tegemoetkoming wel een vergoeding voor rente. Daartoe is aan de rekenformule de factor R toegevoegd. Gekozen is voor een percentage van 7%. In de periode 2020 – 2024 was de wettelijke rente in 2024 met 7% het hoogst. De vergoeding voor rente is niet gelijk aan het bedrag dat betrokkenen aan wettelijke rente hadden gekregen als UWV een nabetaling had gedaan. Wettelijke rente wordt namelijk cumulatief berekend over de periode waarin sprake is van een verschuldigde betaling. Dat past niet bij de aard van een vergoedingsregeling. Het is voor UWV bovendien niet uitvoerbaar om te berekenen hoeveel wettelijke rente een betrokkene had ontvangen als die in plaats van een vergoeding een nabetaling had gekregen. Daarom is gekozen voor een vast percentage zonder cumulatie. Het doel is om aan betrokkenen op een uitvoerbare wijze een eenmalige vergoeding voor rente te verstrekken.

De hoogte van een WIA-uitkering wordt door diverse factoren beïnvloed. Met deze factoren wordt bij de berekening van Oud en Nieuw rekening gehouden. De belangrijkste factoren zijn:

- Of de loongerelateerde uitkering gedurende de looptijd van de WIA-uitkering is beëindigd;
- Of de betrokkene inkomsten heeft of heeft gehad (in loondienst of als zelfstandige);
- Of een overgang van een uitkering naar een andere uitkering heeft plaatsgevonden, bijvoorbeeld van een loonaanvullingsuitkering 1 naar een loonaanvullingsuitkering 2³¹;
- Of de WIA-uitkering tussentijds beëindigd is geweest, bijvoorbeeld wegens detentie;
- Of de betrokkene een 'Vertrokken Onbekend Waarheen' status heeft;
- Of de WIA-uitkering over één of meerdere periodes geschorst is geweest;
- Of aan de betrokkene een maatregel op de WIA-uitkering is opgelegd;
- Of de betrokkene een vervolguitkering heeft ontvangen;
- Of zich wijzigingen voorgedaan hebben in het arbeidsongeschiktheidspercentage en/of het uitkeringspercentage.

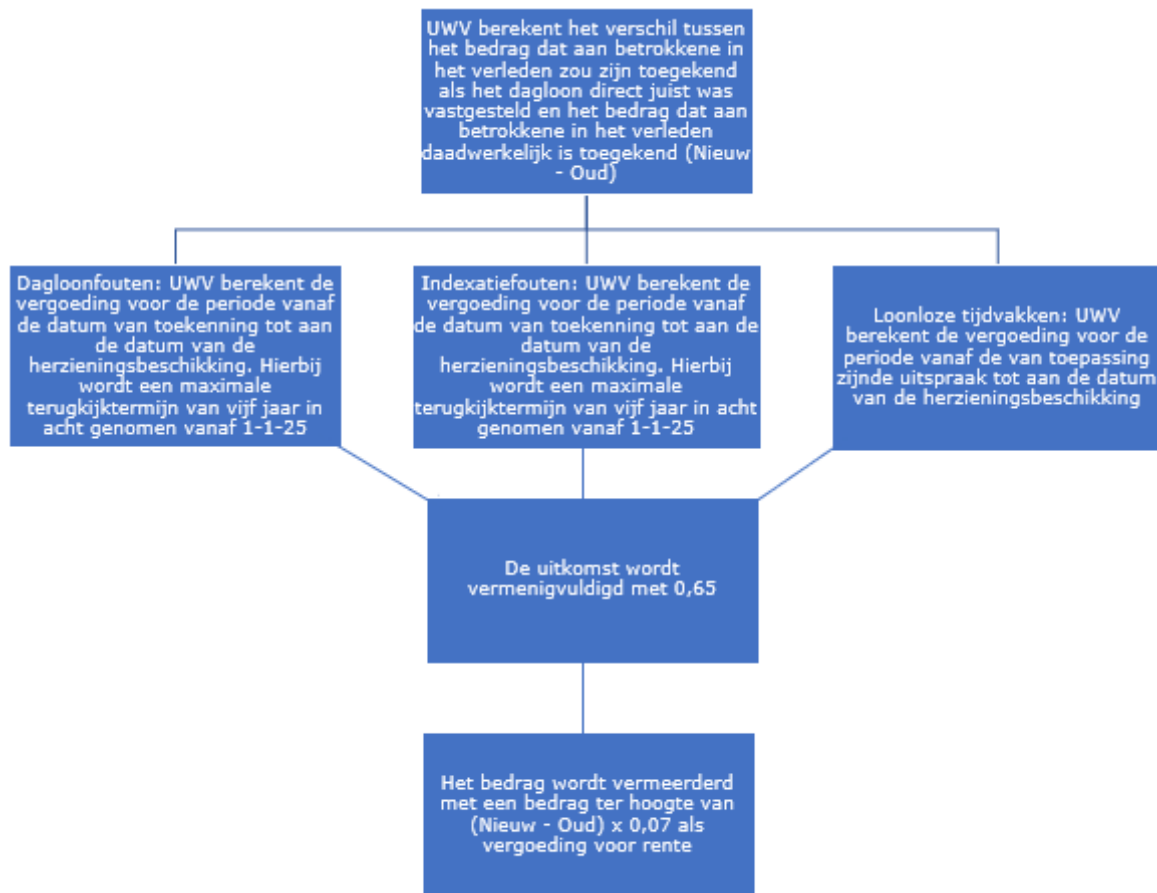
Met inachtneming van bovenstaande punten ontvangen betrokkenen van wie het WIA-dagloon te laag is vastgesteld, een vergoeding voor een periode van maximaal vijf jaar terug vanaf peildatum 1 januari 2025. Betrokkenen bij wie een indexatiefout gemaakt is en van wie de uitkering op of na 1 januari 2020 is beëindigd, ontvangen een vergoeding voor een periode van maximaal vijf jaar terug vanaf de datum waarop de uitkering is beëindigd. Betrokkenen in de actie loonloze tijdvakken ontvangen een vergoeding voor de periode vanaf de van toepassing zijnde uitspraak. In paragraaf 2.4. Afbakening wordt hier nader op ingegaan, waarbij ook enkele voorbeelden gegeven worden ter illustratie.

Bij de berekening van de vergoeding wordt een maximale terugkijktermijn van vijf jaar gehanteerd. Deze termijn is in lijn met het beleid van UWV omtrent nabetalingen. Dit beleid geldt zowel voor de situatie dat een betrokkene een aanvraag indient als voor de situatie dat UWV uit eigen beweging constateert dat een vaststaand besluit een fout bevat. In deze regeling wordt een peildatum gehanteerd. De maximale terugkijktermijn wordt toegepast vanaf deze peildatum. Wanneer UWV in het regulier proces uit eigen beweging constateert dat een vaststaand besluit een fout bevat, wordt de terugwerkende kracht van vijf jaar berekend vanaf de datum van vaststelling van de fout door

³¹ Bij een loonaanvullingsuitkering 1 wordt de volledige restverdien capaciteit benut, bij een loonaanvullingsuitkering 2 wordt tussen de 50% en 100% van de restcapaciteit benut. Voor deze uitkeringen worden verschillende berekeningen gehanteerd.

UWV.³² Bij de herstelacties dagloonfouten en indexatiefouten is de datum van vaststelling van de fout niet eenduidig vast te stellen. Vanuit het oogpunt van eenduidigheid en eenvoud wordt voor beide herstelacties 1 januari 2025 als peildatum gehanteerd.

Het proces voor de berekening van de vergoeding is schematisch weergegeven in Figuur 3.

Figuur 3: Berekening vergoeding

Rekenvoorbeeld dagloonfout

Yara ontvangt sinds 2 mei 2023 een loongerelateerde WGA-uitkering op basis van een dagloon van € 168,97. Haar maandloon is € 3.675,10. Zij is 58% arbeidsongeschikt. De loongerelateerde WGA-uitkering eindigt per 2 september 2024. Yara heeft geen ander werk gevonden en zij verdient niet de helft van haar restverdien capaciteit. Met ingang van 2 september 2024 ontvangt zij daarom een vervolguitering ter hoogte van 42% van het minimumloon, te weten € 896,11 per maand.

Op 30 april 2026 stuurt UWV een beschikking tot herziening waarmee het dagloon vanaf 1 mei 2026 wordt verhoogd naar € 183,23, omdat UWV een fout gemaakt heeft bij de berekening van het dagloon. Het maandloon had moeten worden vastgesteld op € 3.985,15. Yara ontvangt nog steeds een vervolguitering en de wijziging heeft daarom geen effect op de hoogte van de uitkering op 1 mei 2026.

Daarna volgt een besluit over de hoogte van de vergoeding. Yara heeft recht op een vergoeding over de periode van 2 mei 2023 t/m 30 april 2026. De hoogte van de vergoeding wordt als volgt berekend:

- Over de periode van 2 mei 2023 tot 2 juli 2023 heeft Yara een uitkering ontvangen op basis van 75% van haar maandloon. In totaal heeft zij over deze periode €5.512,66 ontvangen (Oud). Zij had moeten ontvangen: € 5.977,72 (Nieuw).

³² Beleidsregel UWV Terugkomen van een vaststaande beslissing. [wetten.nl - regeling - Beleidsregel UWV Terugkomen van een vaststaande beslissing - BWBR0051496](https://wetten.nl/-/regeling/-/Beleidsregel%20UWV%20Terugkomen%20van%20een%20vaststaande%20beslissing%20-%20BWBR0051496)

- Over de periode van 2 juli 2023 tot 2 september 2024 heeft Yara een uitkering ontvangen op basis van 70% van haar maandloon. In totaal heeft zij over deze periode €36.015,98 ontvangen (Oud). Zij had moeten ontvangen: € 39.054,40 (Nieuw).
- De hoogte van de uitkering over de periode van 2 september 2024 t/m 30 april 2026 is gebaseerd op het minimumloon. Zij heeft in totaal € 7.168,88 ontvangen over deze periode. De fout in de berekening van het dagloon heeft geen effect op de hoogte van de uitkering in deze periode.

Met deze gegevens wordt de vergoeding als volgt vastgesteld:

- Het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan Yara in het verleden zou zijn toegekend als het WIA-dagloon direct juist was vastgesteld, is € 52.201.
- Het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan Yara in het verleden daadwerkelijk is toegekend, is € 48.697,52.
- De vergoeding voor rente is $(€ 52.201 - € 48.697,52) \times 0,07 = € 245,24$.
- Invulling van deze cijfers in de rekenformule leidt tot: $(€ 52.201 - € 48.697,52) \times 0,65 + € 245,24$. De vergoeding wordt € 2522,50. Over dit bedrag is de eindheffing verschuldigd.

Rekenvoorbeeld indexatiefout

Eva ontvangt sinds 1 januari 2010 een WIA-uitkering. Haar uitkering is met ingang van 3 juli 2023 beëindigd. UWV stuurt Eva op 13 augustus 2026 een beschikking tot herziening waarin staat dat er een indexatiefout is gemaakt bij de toekenning van haar uitkering en dat het dagloon hoger had moeten zijn. Het recht op uitkering is inmiddels beëindigd en blijft ongewijzigd. Als gevolg van de indexatiefout heeft Eva in het verleden te weinig uitkering ontvangen. Omdat haar uitkering is beëindigd per 3 juli 2023, heeft zij recht op een vergoeding over een periode van maximaal 5 jaar voorafgaande aan de datum waarop de uitkering is beëindigd. Zij heeft daarom recht op een vergoeding over de periode 3 juli 2018 t/m 3 juli 2023. In deze periode heeft zij € 157.920 ontvangen. Als de indexatiefout niet was gemaakt had zij € 162.120 ontvangen.

Met deze gegevens wordt de vergoeding als volgt vastgesteld:

- Het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan Eva in het verleden zou zijn toegekend als het WIA-dagloon direct juist was vastgesteld, is € 162.210.
- Het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan Eva in het verleden daadwerkelijk is toegekend, is € 157.920.
- De vergoeding voor rente is $(€ 162.210 - € 157.920) \times 0,07 = € 294$.
- Invulling van deze cijfers in de rekenformule leidt tot: $(€ 162.210 - € 157.920) \times 0,65 + € 294$. De vergoeding wordt € 3024. Over dit bedrag is de eindheffing verschuldigd.

Rekenvoorbeeld loonloze tijdvakken

Lukas ontvangt sinds 21 november 2017 een IVA-uitkering. Zijn dagloon is berekend op basis van het genoten loon in de referteperiode van 1 november 2014 t/m 31 oktober 2015. Van 1 januari 2015 t/m 31 maart 2015 was Lukas werkloos, maar hij had geen recht op een WW-uitkering. Deze loonloze tijdvakken zijn betrokken in de dagloonberekening.

Op 18 juni 2026 stuurt UWV een beschikking tot herziening waarin de IVA-uitkering met ingang van 19 juni 2026 wordt verhoogd. Het recht op uitkering over het verleden blijft ongewijzigd. Er is geen sprake van een loonloos tijdvak als gevolg van de toepassing van artikel 33, eerste lid, WW, dus Lukas heeft recht op een vergoeding over de periode 30 juli 2024 t/m 18 juni 2026.

Met deze gegevens wordt de vergoeding als volgt vastgesteld:

- Het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan Lukas in het verleden zou zijn toegekend als het WIA-dagloon direct juist was vastgesteld, is € 22.070,81.
- Het totaalbedrag aan bruto WIA-uitkering dat aan Lukas in het verleden daadwerkelijk is toegekend, is € 16.149,38.
- De vergoeding voor rente is $(€ 22.070,81 - € 16.149,38) \times 0,07 = € 414,50$.
- Invulling van deze cijfers in de rekenformule leidt tot: $(€ 22.070,81 - € 16.149,38) \times 0,65 + € 414,50$. De vergoeding wordt € 4263,43. Over dit bedrag is de eindheffing verschuldigd.

Rekenvoorbeeld samenloop dagloonfout, indexatiefout en loonloze tijdvakken

Otis ontvangt sinds 14 september 2020 een IVA-uitkering op basis van een dagloon van € 83,10. Zijn dagloon is berekend op basis van het genoten loon in de referteperiode van 1 september 2017 t/m 31 augustus 2018. In de referteperiode is sprake van een loonloos tijdvak dat niet is ontstaan als gevolg van toepassing van artikel 33, eerste lid, WW. Verder is er een indexatiefout en een fout in de dagloonberekening gemaakt.

Op 30 juni 2026 stuurt UWV de beschikking tot herziening. De hoogte van de IVA-uitkering wordt met ingang van 1 juli 2026 aangepast. Ook wordt kenbaar gemaakt dat als er geen indexatiefout en geen berekeningsfout waren gemaakt, het dagloon met ingang van 14 september 2020 zou zijn vastgesteld op € 87,00 en dat het dagloon als gevolg van de uitspraak van de CRvB met ingang van 30 juli 2024 zou zijn vastgesteld op € 110,57.

Bij Otis zijn een dagloonfout en een indexatiefout gemaakt en hij heeft daarom recht op een vergoeding over de periode van 1 januari 2020 t/m 30 juni 2026. Over de periode 30 juli 2024 t/m 30 juni 2026 heeft Otis recht op een hogere vergoeding, omdat bij de vaststelling van zijn uitkering ook een loonloos tijdvak is meegenomen. Dit loonloze tijdvak is niet het gevolg van een WW-uitkering in de referteperiode.

Met deze gegevens wordt de vergoeding als volgt vastgesteld:

- Het totaalbedrag aan IVA-uitkering dat aan Otis over de periode 1 januari 2020 t/m 29 juli 2024 zou zijn toegekend als het dagloon direct juist was vastgesteld en ook correct was geïndexeerd, is € 60.901,76.
- Het totaalbedrag aan IVA-uitkering dat aan Otis over de periode 30 juli 2024 t/m 30 juni 2026 zou zijn toegekend als het dagloon met ingang van 30 juli 2024 was verhoogd, is € 43.131,24.
- Het totaalbedrag aan IVA-uitkering dat aan Otis daadwerkelijk is toegekend over de periode 1 januari 2020 tot 1 juli 2026 is € 89.467,62.
- De vergoeding voor rente is $((€ 60.901,76 + € 43.131,24) - € 89.467,62) \times 0,07 = € 1019,58$.
- Invulling van deze cijfers in de rekenformule leidt tot: $((€ 60.901,76 + € 43.131,24) - € 89.467,62) \times 0,65 + € 1019,58$. De vergoeding wordt € 10.487,08. Over dit bedrag is de eindheffing verschuldigd.

2.4. Afbakening

Voor de (herstel)acties dagloonfouten, indexatiefouten en loonloze tijdvakken worden verschillende afbakeningen gehanteerd, omdat zij op verschillende periodes zien en andere oorzaken hebben.

Dagloonfouten

Een betrokkene in de herstelactie dagloonfouten komt voor een vergoeding op grond van deze regeling in aanmerking als hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- Betrokkene ontvangt een WIA-uitkering of heeft een WIA-uitkering ontvangen met een ingangsdatum in de periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024;
- De WIA-uitkering van de betrokkene is niet correct berekend als gevolg van een te lage vaststelling van het dagloon door:
 - Een onjuiste toepassing van de (reken)regels zoals opgenomen in hoofdstuk 3, 3a en 4 van het Dagloonbesluit en/of;
 - Een onjuiste toepassing van artikel 33a, tweede lid, van de Wet SUWI.
- Betrokkene is of wordt niet (volledig) gecompenseerd door middel van een nabetaling voor dezelfde feiten en omstandigheden als die ten grondslag liggen aan de toekenning van de vergoeding.

Betrokkenen die aan bovenstaande voorwaarden voldoen, ontvangen een vergoeding voor een periode van maximaal vijf jaar terug vanaf peildatum 1 januari 2025. Aangezien enkel betrokkenen die een WIA-uitkering ontvangen (hebben) met een ingangsdatum op of na 1 januari 2020 in aanmerking komen voor een vergoeding op grond van deze regeling, betekent dit in de praktijk dat betrokkenen altijd een vergoeding ontvangen voor de periode vanaf de datum van toekenning van de uitkering t/m de datum van de beschikking tot herziening of de beëindigingsdatum van de uitkering.

Ter illustratie worden twee voorbeelden gegeven. Anna ontvangt sinds 1 januari 2020 een WIA-uitkering. Op 1 juli 2026 wordt het dagloon van Anna opnieuw vastgesteld in een beschikking tot herziening. UWV kent een vergoeding toe voor de periode van 1 januari 2020 (de ingangsdatum van de uitkering, die valt binnen de maximale terugbliktermijn van vijf jaar vanaf peildatum 1 januari 2025) t/m 1 juli 2026 (de datum van de beschikking tot herziening). Anna ontvangt hiermee een vergoeding voor 6,5 jaar.

Bart ontvangt sinds 1 juli 2022 een WIA-uitkering. Zijn uitkering is op 1 januari 2025 beëindigd. Op 1 oktober 2027 wordt de vergoeding van Bart berekend. UWV kent een vergoeding toe voor de periode van 1 juli 2022 (de ingangsdatum van de uitkering) t/m 1 januari 2025 (de beëindigingsdatum van de uitkering). Bart ontvangt hiermee een vergoeding voor 2,5 jaar.

Periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024

Ten aanzien van de herstelactie dagloonfouten ziet deze regeling enkel op betrokkenen die een WIA-uitkering ontvangen of hebben ontvangen met een ingangsdatum in de periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024. In 2020 heeft UWV het aantal kwaliteitscontroles afgeschaald wegens de coronapandemie.³³ De vermindering van het aantal controles heeft geleid tot een substantieel hoger aantal foutieve dagloonvaststellingen in de periode 2020 – 2024 dan in de jaren voor 2020, omdat fouten niet in een eerder stadium hersteld zijn. Het foutpercentage lag vóór 2020 op een lager niveau en fouten werden opgespoord en hersteld.³⁴ Zie ook paragraaf 1.1. Aanleiding.

Hiermee is niet gezegd dat alle incidentele fouten vóór het jaar 2020 zijn opgemerkt. Het opsporen van alle mogelijke fouten en het toekennen van een vergoeding conform de regeling, zou echter betekenen dat de reguliere dienstverlening van UWV vastloopt. Met het oog hierop en op het substantieel lagere foutpercentage in de jaren vóór 2020, is de keuze gemaakt om alleen betrokkenen die een uitkering toegekend hebben gekregen in de periode 1 januari 2020 t/m 31 december 2024 voor deze regeling in aanmerking te laten komen.

Te lage dagloonvaststelling door onjuiste toepassing hoofdstuk 3, 3a en 4 van het Dagloonbesluit en/of door onjuiste toepassing van artikel 33a, tweede lid, van de Wet SUWI

In de periode 2020 – 2024 zijn substantieel meer fouten gemaakt bij de berekening van het dagloon dan in de jaren vóór 2020. Aan de te lage dagloonvaststellingen liggen twee soorten fouten ten grondslag. In een deel van de gevallen heeft UWV de (reken)regels zoals opgenomen in het Dagloonbesluit onjuist toegepast. In een ander deel van de gevallen heeft UWV artikel 33a, tweede lid, van de Wet SUWI onjuist toegepast. Het betreft hier onjuiste toepassing van de beleidsregels³⁵ van UWV over het gebruik van de gegevens in de Polisadministratie bij de vaststelling van het WIA-dagloon. In de genoemde periode is verschillend omgegaan met de werkinstructies bij die beleidsregels en dat heeft mogelijk geleid tot te lage vaststellingen van daglonen. Voorbeelden van fouten in deze categorie zijn het onjuist interpreteren van gegevens in de Polisadministratie en het nalaten om onderzoek te doen als daar concrete aanleiding voor was.

UWV heeft geanalyseerd welke fouten bij de berekening van het dagloon of de omgang met de gegevens in de Polisadministratie gemaakt kunnen worden. Op basis van deze analyse heeft UWV specifieke risico's geïdentificeerd. Voorbeelden van deze specifieke risico's zijn dat de betrokkene in de periode waarover UWV het dagloon heeft berekend, een periode ziek was of onbetaald verlof had of dat de betrokkene in de periode waarover UWV het dagloon heeft berekend, wel vakantiegeld heeft opgebouwd, maar de werkgever dit niet in deze periode heeft uitbetaald.³⁶ In het kader van uitvoerbaarheid gaat UWV enkel uitkeringen waar één of meerdere van deze risico's aan de orde zijn, ambtshalve onderzoeken en indien nodig per toekomstige tijd herzien. Een betrokkene van wie de uitkering niet ambtshalve onderzocht wordt, maar die vermoedt dat er wel een fout is gemaakt bij de dagloonvaststelling, kan een herzieningsverzoek conform artikel 4:6 Awb indienen. Als hij aan de voorwaarden voldoet, handelt UWV op dezelfde manier als bij een betrokkene van wie de uitkering ambtshalve onderzocht wordt. Dit is in paragraaf 2.2. Vormgeving regeling reeds toegelicht.

³³ Plenair debat, 2024/25, nr. 7, item 25.

³⁴ Kamerstukken II, 2024/25, 26448, nr. 820.

³⁵ Beleidsregels UWV gebruik Polisgegevens 2018.

³⁶ Zie voor meer voorbeelden [Situaties berekening WIA-dagloon | UWV](#).

Indexatiefouten

Een betrokkene in de herstelactie indexatiefouten komt voor een vergoeding op grond van deze regeling in aanmerking als hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- Betrokkene ontvangt een WIA-uitkering die is toegekend in de periode 1 juli 2006 t/m 31 december 2022 of betrokkene heeft een WIA-uitkering ontvangen die is toegekend in de periode 1 juli 2006 t/m 31 december 2022 en op of na 1 januari 2020 is beëindigd;
- De WIA-uitkering is te laag vastgesteld wegens een indexatiefout bij de berekening van het dagloon;
- Betrokkene is of wordt niet (volledig) gecompenseerd door middel van een nabetaling voor dezelfde feiten en omstandigheden als die ten grondslag liggen aan de toekenning van de vergoeding.

Betrokkenen die aan bovenstaande voorwaarden voldoen, ontvangen een vergoeding voor een periode van maximaal vijf jaar terug vanaf peildatum 1 januari 2025. Deze peildatum is in lijn met de peildatum voor de herstelactie dagloonsfouten. Betrokkenen bij wie een indexatiefout gemaakt is en van wie de uitkering op of na 1 januari 2020 is beëindigd, ontvangen een vergoeding voor een periode van maximaal vijf jaar terug vanaf de datum waarop de uitkering is beëindigd. Betrokkenen van wie de uitkering vóór 1 januari 2020 beëindigd is, komen niet in aanmerking voor een vergoeding op grond van deze regeling. Dossiers die meer dan vijf jaar geleden beëindigd zijn, kunnen niet worden gecontroleerd. UWV heeft deze dossiers in beginsel verwijderd wegens de geldende bewaartermijn. Zie ook paragraaf 1.1. Aanleiding.

Er wordt een aantal voorbeelden gegeven ter verduidelijking. Charlie ontvangt sinds 1 januari 2010 een WIA-uitkering. Op 1 september 2026 wordt het dagloon van Charlie opnieuw vastgesteld in een beschikking tot herziening. UWV kent een vergoeding toe voor de periode 1 januari 2020 (maximaal vijf jaar terug vanaf peildatum 1 januari 2025) t/m 1 september 2026 (de datum van de beschikking tot herziening). Charlie ontvangt hiermee een vergoeding voor 6 jaar en 8 maanden.

Dirk ontvangt sinds 1 januari 2021 een WIA-uitkering. Op 1 augustus 2026 wordt het dagloon van Dirk opnieuw vastgesteld in een beschikking tot herziening. UWV kent een vergoeding toe voor de periode 1 januari 2021 (de ingangsdatum van de uitkering, die valt binnen de maximale terugkijkttermijn van vijf jaar vanaf peildatum 1 januari 2025) t/m 1 augustus 2026 (de datum van de beschikking tot herziening). Dirk ontvangt hiermee een vergoeding voor 5 jaar en 7 maanden.

Emily ontvangt sinds 1 januari 2011 een WIA-uitkering. Haar uitkering is op 1 maart 2021 beëindigd. Op 1 april 2026 wordt de vergoeding van Emily berekend. UWV kent een vergoeding toe voor de periode van 1 maart 2016 (maximaal vijf jaar terug vanaf de beëindigingsdatum van de uitkering) t/m 1 maart 2021 (de beëindigingsdatum van de uitkering). Emily ontvangt hiermee een vergoeding voor exact vijf jaar.

Tot slot ontvangt Fenna sinds 1 juli 2018 een WIA-uitkering. Haar uitkering is op 1 september 2022 beëindigd. Op 1 december 2027 wordt de vergoeding van Fenna berekend. UWV kent een vergoeding toe voor de periode van 1 juli 2018 (de ingangsdatum van de uitkering, die valt binnen de maximale terugkijkttermijn van vijf jaar vanaf de beëindigingsdatum van de uitkering) t/m 1 september 2022 (de beëindigingsdatum van de uitkering). Fenna ontvangt hiermee een vergoeding voor 4 jaar en 2 maanden.

Periode 1 juli 2006 t/m 31 december 2022

Ten aanzien van de herstelactie indexatiefouten komen betrokkenen voor een vergoeding op grond van deze regeling in aanmerking als zij een WIA-uitkering toegekend hebben gekregen in de periode 1 juli 2006 t/m 31 december 2022. De daglonen van de werknemersverzekeringen die UWV uitvoert, worden elk jaar in januari en juli geïndexeerd.³⁷ Sinds de invoering van de WIA in 2006 heeft UWV in sommige gevallen het doorvoeren van de indexering niet (goed) toegepast bij de vaststelling van nieuwe WIA-uitkeringen.³⁸ UWV heeft dit uitgezocht, nadat het had ontdekt dat de indexatie in 2023 niet goed gegaan was. Hieruit bleek dat in de periode 2006 – 2023 indexatiefouten zijn gemaakt. De indexatiefouten in 2023 zijn echter reeds hersteld, evenals de

³⁷ Kamerstukken II, 2023/24, 26448, nr. 750.

³⁸ Kamerstukken II, 2023/24, 26488, nr. 760.

indexatiefouten bij een aantal indexatiemomenten tussen 2006 en 2013. Zie ook Tabel 1 in paragraaf 1.1. Aanleiding. UWV heeft voor de reeds herstelde fouten gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid tot nabetalen. Aangezien deze regeling uitsluit dat een betrokkene een nabetaling en een vergoeding ontvangt, is de periodeafbakening voor indexatiefouten 1 juli 2006 t/m 31 december 2022. Betrokkenen waarbij in de periode 2006 t/m 2013 indexatiefouten gemaakt zijn, maar van wie de uitkeringen reeds hersteld zijn, komen daarbij niet in aanmerking voor een vergoeding op grond van deze regeling. Zij voldoen immers niet aan de derde voorwaarde zoals hierboven geformuleerd.

Loonloze tijdvakken

Een betrokkene in de actie loonloze tijdvakken komt voor een vergoeding op grond van deze regeling in aanmerking als hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- De WIA-uitkering van de betrokkene is toegekend in de periode 1 juli 2015 t/m 31 december 2024 en was lopend op 29 november 2023 en/of op 30 juli 2024;
- De WIA-uitkering van de betrokkene wordt vanaf het moment van de herzieningsbeschikking per toekomstige tijd bijgesteld op basis van:
 - De uitspraak van de CRvB van 29 november 2023, omdat het loonloos tijdvak of één van de loonloze tijdvakken het gevolg is van de toekenning van een WW-uitkering in de WIA-referteperiode;
 - De uitspraak van de CRvB van 30 juli 2024, omdat het loonloos tijdvak of de loonloze tijdvakken in de WIA-referteperiode een andere oorzaak hebben.
- Betrokkene is of wordt niet (volledig) gecompenseerd door middel van een nabetaling voor dezelfde feiten en omstandigheden als die ten grondslag liggen aan de toekenning van de vergoeding.

Betrokkenen in de actie loonloze tijdvakken ontvangen een vergoeding voor de periode tussen de van toepassing zijnde uitspraak (ofwel de uitspraak van 29 november 2023, ofwel de uitspraak van 30 juli 2024) en het moment waarop de beschikking tot herziening is vastgesteld. Of de periode loopt vanaf 29 november 2023 of 30 juli 2024, is afhankelijk van de oorzaak van het loonloze tijdvak. Betrokkenen die een loonloos tijdvak hebben als gevolg van de toekenning van een WW-uitkering in de WIA-referteperiode, ontvangen een vergoeding voor de periode van 29 november 2023 t/m de datum van de beschikking tot herziening. Betrokkenen die een loonloos tijdvak hebben als gevolg van een andere oorzaak, ontvangen een vergoeding voor de periode van 30 juli 2024 t/m de datum van de beschikking tot herziening. Om de complexiteit niet verder te vergroten, worden de uitkeringen van betrokkenen die te maken hebben met meerdere loonloze tijdvakken om beide redenen, opgehoogd per 29 november 2023.³⁹

Ter illustratie van de verschillende mogelijke situaties worden een aantal voorbeelden gegeven. George ontvangt sinds 1 september 2017 een WIA-uitkering. Bij de vaststelling van zijn WIA-dagloon is een loonloos tijdvak door toekenning van een WW-uitkering meegenomen. Op 1 november 2027 wordt het dagloon van George opnieuw vastgesteld in een beschikking tot herziening. UWV kent een vergoeding toe voor de periode van 29 november 2023 (de datum van de uitspraak die betrekking heeft op de situatie van George) t/m 1 november 2027 (de datum van de beschikking tot herziening). George ontvangt hiermee een vergoeding voor ongeveer 3 jaar en 11 maanden.

Hassan ontvangt sinds 1 maart 2018 een WIA-uitkering. Bij de vaststelling van zijn WIA-dagloon is een loonloos tijdvak meegenomen dat is ontstaan doordat hij tijdelijk geen werk had en er ook geen recht op een WW-uitkering bestond. Op 1 oktober 2026 wordt het dagloon van Hassan opnieuw vastgesteld in een beschikking tot herziening. UWV kent een vergoeding toe voor de periode van 30 juli 2024 (de datum van de uitspraak die betrekking heeft op de situatie van Hassan) t/m 1 oktober 2026 (de datum van de beschikking tot herziening). Hassan ontvangt hiermee een vergoeding voor ongeveer 2 jaar en 2 maanden.

Tot slot ontvangt Inge sinds 1 juli 2019 een WIA-uitkering. Bij de vaststelling van haar WIA-dagloon zijn een loonloos tijdvak door toekenning van een WW-uitkering én een loonloos tijdvak door een loonstop meegenomen. Haar uitkering is op 1 oktober 2025 beëindigd. Op 1 november

³⁹ Kamerstukken II, 2024/25, 26488, nr. 812.

2026 wordt de vergoeding van Inge berekend. UWV kent een vergoeding toe voor de periode van 29 november 2023 (er is sprake van loonloze tijdvakken om beide redenen, daarom wordt een vergoeding toegekend voor de periode vanaf de eerste uitspraak) t/m 1 oktober 2025 (de beëindigingsdatum van de uitkering). Inge ontvangt hiermee een vergoeding voor ongeveer 1 jaar en 10 maanden.

Periode 1 juli 2015 t/m 31 december 2024

De actie loonloze tijdvakken ziet op betrokkenen van wie het WIA-dagloon ten onrechte berekend is met inachtneming van loonloze tijdvakken. Er is sprake van een loonloos tijdvak als de betrokkene in een kalendermaand geen inkomsten heeft ontvangen. In het Dagloonbesluit is voor de Werkloosheidswet (hierna: WW) specifiek geregeld dat dagloondagen van loonloze tijdvakken voor de berekening van het WW-dagloon niet meetellen.⁴⁰ Voor de berekening van het WIA-dagloon hebben loonloze tijdvakken die in de referteperiode vallen wel een dagloonverlagend effect. Voor de berekening van het WIA-dagloon wordt het totaal ontvangen loon tijdens de referteperiode gedeeld door het totaal aantal dagloondagen (261), ondanks dat door de loonloze tijdvakken minder inkomen is genoten in deze periode.⁴¹

De afwijkende behandeling van loonloze tijdvakken in de WIA ten opzichte van de WW is ontstaan met de wijziging van het Dagloonbesluit op 1 juli 2015. Die behandeling moet worden gelijkgetrokken. Binnen de actie loonloze tijdvakken worden daarom uitkeringen aangepast van betrokkenen die een WIA-uitkering toegekend hebben gekregen vanaf deze datum. Op 31 december 2024 heeft UWV zijn werkprocessen zo aangepast dat loonloze tijdvakken bij de berekening van het WIA-dagloon buiten beschouwing gelaten worden, zoals dat ook gebeurt in de WW. Betrokkenen die een WIA-uitkering toegekend hebben gekregen na 31 december 2024 hebben hierdoor niet meer te maken met een dagloonverlagend effect door loonloze tijdvakken. Met het oog hierop komen betrokkenen die een WIA-uitkering toegekend hebben gekregen tussen 1 juli 2015 en 31 december 2024 in aanmerking voor een vergoeding op grond van deze regeling.

Samenloop

De doelgroepen van de (herstel)acties dagloonfouten, indexatiefouten en loonloze tijdvakken overlappen. Hierdoor zal bij bepaalde betrokkenen sprake zijn van daglooncorrecties op basis van twee of zelfs alle (herstel)acties. Indien een betrokkene in de actie loonloze tijdvakken en de herstelactie dagloonfouten en/of de herstelactie indexatiefouten valt, krijgt hij een vergoeding over verschillende periodes. Met onderstaand voorbeeld wordt geïllustreerd hoe UWV handelt in het geval een betrokkene in alle herstelacties valt.

James ontvangt sinds 1 juli 2021 een WIA-uitkering. Bij de vaststelling van zijn WIA-dagloon is een loonloos tijdvak door toekenning van een WW-uitkering meegenomen en zijn een dagloonfout en een indexatiefout gemaakt. Op 1 november 2026 wordt het dagloon van James opnieuw vastgesteld in een beschikking tot herziening. UWV berekent de vergoeding met gebruikmaking van twee verschillende daglonen. Eerst worden de dagloonfout en de indexatiefout hersteld. Voor deze fouten kent UWV een vergoeding toe voor de periode van 1 juli 2021 (de ingangsdatum van de uitkering, die valt binnen de maximale terugkijktermijn van vijf jaar vanaf peildatum 1 januari 2025) t/m 1 november 2026 (de datum van de beschikking tot herziening). Vervolgens hoort UWV het dagloon verder op door het dagloon te berekenen zonder inachtneming van het loonloze tijdvak. UWV verhoogt daarna de vergoeding voor de periode van 29 november 2023 (de datum van de uitspraak die betrekking heeft op de situatie van James) t/m 1 november 2026 (de datum van de beschikking tot herziening). James ontvangt hiermee een vergoeding voor 5 jaar en 4 maanden en een hogere vergoeding voor ongeveer 3 jaar.

2.5. Effecten

Betrokkenen

Deze regeling zorgt ervoor dat betrokkenen een vergoeding ontvangen waarover zij zelf geen loonheffing of inkomstenbelasting verschuldigd zijn. De loonheffing wordt via een eindheffing namens de minister afgedragen door UWV. De vergoeding wordt hierdoor geen onderdeel van het

⁴⁰ Ook voor de vaststelling van een uitkering op grond van de Wet arbeid en zorg (hierna: WAZO) wordt een dagloon berekend. Het WAZO-dagloon wordt gebaseerd op het loon bij de laatste werkgever. Hierdoor is er bij WAZO-uitkeringen geen sprake van loonloze tijdvakken.

⁴¹ Kamerstukken II, 2022/23, 32716, nr. 47.

verzamelinkomen van de betrokkene. De betaling heeft op die manier geen effect op de aanslag inkomstenbelasting en inkomensafhankelijke regelingen. Dit betekent voor betrokkenen en voor veel ketenpartners een forse vermindering van de impact die een nabetaling zou hebben.

De vergoeding wordt wel onderdeel van het vermogen, waardoor zij effect kan hebben op vermogensafhankelijke regelingen vanaf het moment dat de betaling op de rekening is ontvangen en op de peildatum nog steeds onderdeel is van het box 3 vermogen. In Tabel 1 zijn de regelingen van het CAK, de SVB, gemeenten en Dienst Toeslagen (behalve de kinderopvangtoeslag) niet alleen inkomensafhankelijk, maar ook vermogensafhankelijk. Toekenning van de vergoeding kan hierdoor resulteren in keteneffecten voor betrokkenen binnen deze regelingen. Dit is afhankelijk van de vermogenspositie van de betrokkene en van het peilmoment en de vermogensgrenzen in de specifieke regelingen.

Voor de AIO en de regelingen die uitgevoerd worden door gemeenten worden deze keteneffecten voorkomen door de regeling toe te voegen aan de opgesomde uitzonderingen in artikel 7 van de regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ. Voor de regelingen die de Dienst Toeslagen uitvoert zal het ontvangen van een vergoeding van enkele duizenden euro's in veruit de meeste gevallen niet leiden tot een overschrijding van een vermogensgrens.⁴² Dit geldt ook voor eventuele extra vermogensinkomensbijtelling van de eigenbijdrageregelingen die door het CAK worden uitgevoerd. Voor deze regelingen worden daarom geen vermogensuitzonderingen gemaakt. De uitvoeringslast voor betrokkenen en ketenpartners weegt niet op tegen de voordelen van een vermogensuitzondering. Hiermee wordt bovendien aangesloten op de bestaande afwegingskaders rond vermogenstoetsuitzonderingen.

Werkgevers

De financiering van de WIA vindt plaats in een hybride markt. De hybride markt geeft werkgevers de keuze om zich voor de WGA publiek te verzekeren bij UWV of om eigenrisicodrager te worden. De publiek verzekerde werkgevers betalen daarvoor een gedifferentieerde Werkhervattingskas (hierna: Whk) premie. UWV betaalt de toegekende WGA-uitkeringen uit de Whk. De eigenrisicodragers WGA zijn zelf financieel verantwoordelijk voor de toegekende WGA-uitkeringen. De eigenrisicodragers WGA betalen daarom geen publieke Whk-premie, wat betreft het WGA-gedeelte. Wel kunnen eigenrisicodragers ervoor kiezen dat UWV de uitkering aan de (ex)werknemers betaalt. UWV verhaalt deze uitkering vervolgens op de eigenrisicodrager.

De vergoeding is geen WGA-uitkering op grond van de WIA en kan daarom niet worden verhaald op de werkgever. Dit is voor zowel publiek verzekerde werkgevers als eigenrisicodragers WGA het geval. Dit betekent dat deze werkgevers door toekenning van vergoedingen op grond van de regeling financieel voordeel zullen ondervinden. Gelet op de voordelen van deze regeling, wordt gekozen om dit te accepteren.

UWV

Voor UWV betekent het toekennen van een vergoeding dat een risico ontstaat op dubbele tegemoetkoming van betrokkenen bij nieuwe aanpassingen van het dagloon, omdat de vergoeding niet in de reguliere uitkeringssystemen van UWV wordt opgenomen. Doordat de vergoeding eindheffingsloon vormt, wordt deze niet als individueel looninkomen in de aangifte loonheffingen verwerkt en komt de vergoeding ook niet in de Polisadministratie. UWV moet systeemaanpassingen doen om te voorkomen dat betrokkenen bij nieuwe aanpassingen van het dagloon in de periode waarvoor de vergoeding is toegekend, voor dezelfde feiten en omstandigheden tweemaal tegemoetgekomen worden, enerzijds door middel van een vergoeding op grond van deze regeling en anderzijds middels een nabetaling.

Daarnaast dient UWV een werkwijze in te richten voor gevallen waar op een later moment sprake is van inkomstenverrekening over de periode 2020 – 2024. Hier kan met name sprake van zijn bij zelfstandig ondernemers die een WIA-uitkering ontvangen. De definitieve belastingaangifte van zelfstandigen wordt in sommige gevallen pas drie jaar na het jaar waarin de zelfstandige de inkomsten heeft ontvangen, vastgesteld. Deze inkomsten zijn dan niet altijd bij UWV bekend bij de vaststelling van de vergoeding op grond van deze regeling. Aangezien het dagloon niet met

⁴² Zie hiertoe ook: [Afwegingskader vermogenstoetsuitzonderingen](#) | [Publicatie](#) | [Rijksoverheid.nl](#).

terugwerkende kracht wordt aangepast, bestaat het risico dat UWV bij het korten van deze inkomsten uitgaat van een te laag dagloon en daarmee een te lage WIA-uitkering. De inkomstenverrekening is dan niet correct. UWV zal hiervoor een werkproces inrichten.

Pensioenuitvoerders en verzekeraars

Pensioenuitvoerders baseren aanvullende arbeidsongeschiktheidspensioenen en premievrije pensioensopbouw bij arbeidsongeschiktheid in bepaalde gevallen op het door UWV vastgestelde dagloon. Wanneer UWV het dagloon en daarmee de WIA-uitkering met terugwerkende kracht aanpast, dan is dit voor een pensioenuitvoerder tevens de basis voor aanpassing van het arbeidsongeschiktheidspensioen met terugwerkende kracht. Ook wanneer UWV het dagloon niet met terugwerkende kracht aanpast, maar alleen voor de toekomst, kunnen pensioenuitvoerders in voorkomende gevallen op grond van de pensioenregeling verplicht zijn pensioenen van betrokkenen met terugwerkende kracht aan te passen.

Verzekeraars kunnen aanvullende WIA-verzekeringen aanbieden. Voor aanvullende WIA-verzekeringen is in grote lijnen hetzelfde van toepassing als voor aanvullende arbeidsongeschiktheidspensioenen. Verzekeraars hebben echter minder specifieke regels dan pensioenuitvoerders. Verzekeraars zullen hierdoor in minder gevallen verplicht zijn om WIA-verzekeringen met terugwerkende kracht aan te passen.

Een correctie met terugwerkende kracht van het arbeidsongeschiktheidspensioen of de aanvullende WIA-verzekering door een pensioenuitvoerder of verzekeraar heeft invloed op het inkomen van de betrokkene en kan daardoor leiden tot een nabetaling. Hierdoor kunnen keteneffecten ontstaan. Deze keteneffecten worden met de regeling niet voorkomen. Hoewel de overheid kaders kan stellen, is het aan private partijen, zoals pensioenuitvoerders en verzekeraars, om binnen die kaders zelfstandig keuzes te maken. Directe invloed op deze besluitvorming is niet altijd mogelijk. In dit geval is het aan pensioenuitvoerders en verzekeraars om te besluiten of zij arbeidsongeschiktheidspensioenen en aanvullende WIA-verzekeringen met terugwerkende kracht aanpassen.

2.6. Misbruik- en ondermijningsrisico's

Bij iedere regeling die opgesteld wordt, wordt een inschatting gemaakt van de relevante misbruik- en ondermijningsrisico's. Hierdoor kunnen beheersmaatregelen getroffen worden. In het kader van de deze regeling is één specifiek risico geïdentificeerd ten aanzien van herzieningsverzoeken. Betrokkenen van wie UWV de uitkering niet ambtshalve onderzoekt, maar die vermoeden dat hun WIA-uitkering te laag is vastgesteld, kunnen een herzieningsverzoek conform artikel 4:6 Awb indienen. Als dat verzoek is ingediend binnen de voor deze regeling geldende periode (1 juli 2026 t/m 1 juli 2027) en UWV naar aanleiding van dat verzoek oordeelt dat het WIA-dagloon te laag is vastgesteld, worden het dagloon en de daaruit volgende uitkering voor de toekomst opnieuw vastgesteld en wordt voor het verleden een vergoeding toegekend. Hierdoor ontstaat een risico dat veel betrokkenen bij UWV een herzieningsverzoek indienen. Dit kan voor UWV veel onnodig werk opleveren. Dit risico wordt gemitigeerd, doordat betrokkenen moeten onderbouwen waarom zij denken dat hun WIA-uitkering te laag is vastgesteld. Zie ook paragraaf 2.2. Vormgeving regeling. Hiermee worden betrokkenen ontmoedigd om zonder aanleiding een herzieningsverzoek in te dienen. Als de betrokkene geen onderbouwing aanlevert, mag UWV het herzieningsverzoek bovendien afwijzen.

Hoofdstuk 3 – Internetconsultatie en uitvoeringstoetsen

3.1. Internetconsultatie

PM na internetconsultatie

3.2. Uitvoeringstoetsen

PM na uitvoeringstoetsen

Hoofdstuk 4 – Financiële gevolgen en regeldruk

4.1. Financiële gevolgen

Doel van deze regeling is aan betrokkenen in de herstelacties dagloonfouten en indexatiefouten en de actie loonloze tijdvakken een passende financiële vergoeding te verstrekken, waarbij

keteneffecten voor deze betrokkenen zoveel mogelijk worden voorkomen. Hieraan zijn financiële gevolgen verbonden voor de rijksbegroting, burgers en bedrijven. Onderstaand worden deze gevolgen in kaart gebracht.

In de Voorjaarsnota's 2024 en 2025 zijn middelen gereserveerd voor het toekennen van een vergoeding in de (herstel)acties voor het ontbrekende bedrag aan WIA-uitkering dat een betrokkene in het verleden niet heeft ontvangen. In Tabel 3 zijn de middelen per (herstel)actie weergegeven.

Tabel 3: Geraamde kosten per (herstel)actie	
Dagloonfouten	€ 66 miljoen
Indexatiefouten	€ 6 miljoen
Loonloze tijdvakken	€ 131 miljoen
Uitvoeringskosten corrigeerorganisatie	€ 68 miljoen

In de raming van de herstelacties dagloonfouten en indexatiefouten en de actie loonloze tijdvakken is rekening gehouden met het verrekenen van de Toeslagenwet. Met deze regeling worden negatieve keteneffecten tegengegaan. Dit betekent dat ook verrekening met de Toeslagenwet achterwege blijft. Het niet verrekenen van de Toeslagenwet leidt tot extra kosten. Voor de herstelactie dagloonfouten ca. € 6,7 miljoen, voor de herstelactie indexatiefouten ca. € 0,4 miljoen en voor de actie loonloze tijdvakken ca. € 13,3 miljoen. Dit loopt mee in de Voorjaarsbesluitvorming 2026.

Voor betrokkenen verschilt het bedrag van de vergoeding per geval, afhankelijk van het bedrag aan gemiste WIA-uitkering. Dit blijkt ook uit de rekenformule. Zie daarvoor paragraaf 2.3. Technische uitwerking. Bij de Voorjaarsbesluitvorming 2026 wordt bekeken of het nodig is om de ramingen van de WIA-herstelacties en de gevolgen van loonloze tijdvakken te herzien.

Deze regeling wordt gefinancierd via een Rijksbijdrage aan UWV. De financiële stroom – het netto te betalen bedrag en de eindheffing – zal via het Arbeidsongeschiktheidsfonds (hierna: Aof) lopen. De betalingen krijgen een oormerk, zodat ze van reguliere betalingen uit het Aof te onderscheiden zijn. De bekostigingssystematiek bestaat uit de volgende onderdelen: de maandelijks bevoorschotting en de afrekening. Het voorschot wordt maandelijks afgestemd tussen SZW en UWV. De afrekening zal zoals gebruikelijk bij Rijksgefinancierde regelingen plaatsvinden op basis van de daadwerkelijke lasten zoals verantwoord in de jaarrekening van UWV.

4.2. Regeldruk

Met deze regeling wordt beoogd om een passende eenmalige financiële vergoeding toe te kennen aan betrokkenen van wie het WIA-dagloon en de daaruit volgende WIA-uitkering te laag zijn vastgesteld. Door het eenmalige karakter heeft de vergoeding geen gevolgen voor de structurele regeldruk.

Deze regeling heeft wel gevolgen voor de incidentele regeldruk. Voor betrokkenen leidt toekenning van een vergoeding op grond van deze regeling incidenteel tot een afname van de regeldruk. Indien de betrokkene een nabetaling had ontvangen conform het regulier proces van UWV, had de kans bestaan dat de betrokkene eventuele inkomensafhankelijke regelingen geheel of gedeeltelijk had moeten terugbetalen. Voor de gevolgschade van deze keteneffecten had de betrokkene bij UWV een schadevergoeding kunnen vragen. Hiertoe had de betrokkene administratie moeten bijhouden en bij UWV moeten aanleveren.

Om de afname van de incidentele regeldruk inzichtelijk te maken, wordt het Standaard Kosten Model gehanteerd. Hiermee wordt vanuit het perspectief van de burger die in aanraking komt met de regelgeving nagegaan welke stappen of handelingen de burger moet verrichten om de verplichtingen na te kunnen leven en hoeveel tijd en welke uitgaven daarmee gepaard gaan. In het hiernavolgende worden de kosten per handeling (P) en het aantal handelingen per jaar (Q) berekend om zodoende tot een regeldruk van $P \times Q$ te komen.

Berekening P

Om de P te berekenen wordt gekeken naar het aantal uur dat een betrokkene vermoedelijk nodig heeft voor een handeling, vermenigvuldigd met de kosteninvestering per uur. Voor het bijhouden van administratie wordt uitgegaan van een gemiddelde investering van 8 uur. Het betreft voornamelijk het bijhouden van stukken, het opbergen van deze stukken en het indienen van deze stukken bij UWV.

Op basis van CBS-statistieken wordt ervan uitgegaan dat een bedrag van € 17 per uur realistisch is om de kosteninvestering hiervan weer te geven. Documenten kunnen bij UWV digitaal aangeleverd worden, dus naast een tijdsinvestering zijn er geen bijkomende kosten gemoeid met het vragen van een schadevergoeding voor de gevolgschade van opgetreden keteneffecten. P is daarom $8 \times € 17 = € 136$ voor de administratieve verplichtingen.

Berekening Q

UWV zal aan maximaal 130.600 betrokkenen een vergoeding op grond van deze regeling toekennen. In de praktijk zullen minder betrokkenen dan dit maximale aantal een vergoeding ontvangen. Allereerst zal UWV niet in alle dossiers die het controleert een dagloonfout aantreffen. Daarnaast zullen er betrokkenen zijn die in twee of alle (herstel)acties vallen en daarom in het maximumaantal van 130.600 dubbel geteld zijn.

Ingeschat wordt dat 80% van het maximaal aantal betrokkenen daadwerkelijk een vergoeding zal ontvangen. Dit komt doordat UWV aan de betrokkenen in de actie loonloze tijdvakken (76.000) en indexatiefouten (3.600) zeker een vergoeding zal toekennen. Enkel in de herstelactie dagloonfouten weet UWV pas bij het onderzoeken van een dossier of een dagloonfout gemaakt is. Voor het berekenen van de regeldruk wordt ervanuit gegaan dat UWV in de helft van de gevallen een fout zal aantreffen (25.500). Opgeteld betreft dit afgerond 80% van 130.600.

Totale effecten regeldruk

De regeldrukbesparing voor de administratieve verplichtingen komt uit op $€ 136 \times 105.100 = € 14.293.600$. Hierbij moet opgemerkt worden dat deze besparing niet zal leiden tot een afname van de financiële lasten voor UWV of de andere ketenpartners. Betrokkenen ondervinden de kostenbesparing, omdat zij voor de toegekende vergoeding geen administratie hoeven bij te houden. Indien zij een nabetaling hadden ontvangen, hadden zij deze administratieve lasten wel gehad.

4.3. Advies ATR

PM

Hoofdstuk 5 - Gegevensverwerking

Voor de uitvoering van deze regeling zijn gegevens nodig die reeds bekend zijn bij UWV. Gebruik van deze bestaande gegevens voorkomt dat betrokkenen opnieuw dezelfde informatie moeten aanleveren om in aanmerking te komen voor een vergoeding op grond van deze regeling. De verstrekking van de gegevens is gebaseerd op artikel 54 van de Wet SUWI. Het gaat om een verstrekking van de gegevens aan de Minister van SZW voor zijn wettelijke taak in het kader van de Kaderwet SZW-subsidies.

UWV is uitvoerder van deze regeling. UWV is genoemd in het eerste lid van artikel 54 van de Wet SUWI. De wettelijke grondslag voor de ontvangst van de gegevens ligt besloten in de taak van algemeen belang die de Minister van SZW uitvoert. Daarmee is voldaan aan artikel 6, eerste lid, sub e, van de Algemene verordening gegevensbescherming.

Hoofdstuk 6 – Monitoring en evaluatie

Deze regeling zal onderdeel worden van de reguliere verantwoording van UWV aan de Minister van SZW. PM

Hoofdstuk 7 – Inwerkingtreding

Deze regeling treedt met ingang van PM in werking. Vanaf de inwerkingtreding van deze regeling start UWV met het ambtshalve toekennen van de vergoedingen op grond van deze regeling.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1 (begripsbepalingen)

In dit artikel worden enkele begrippen gedefinieerd. De begrippen die nadere uitleg behoeven worden hieronder toegelicht.

Beschikking tot herziening

Het begrip beschikking tot herziening is relevant voor de berekening van de vergoeding. De datum van de beschikking tot herziening is namelijk een van de bepalende elementen voor de maximale periode waarover de hoogte van een vergoeding wordt berekend, zoals geregeld in artikel 4, tweede en derde lid, van deze regeling. Het gaat om de beschikking waarin wordt vastgesteld dat de hoogte van de WIA-uitkering niet correct is berekend als gevolg van een te lage vaststelling van het dagloon, als bedoeld in artikel 2. Een herziening met terugwerkende kracht blijft achterwege. Dat betekent dat het recht op uitkering naar het verleden toe ongewijzigd blijft. De beschikking kan ambtshalve zijn gegeven of naar aanleiding van een verzoek op grond van artikel 4:6 van de Awb (verzoek tot herziening).

Dagloon

Het begrip dagloon is relevant voor de afbakening van de doelgroep in artikel 2 van deze regeling. Hierbij wordt in de begripsbepaling verwezen naar artikel 13 van de WIA.

Loon en loonloos tijdvak

Het begrip loon is relevant voor de definiëring van een ander begrip in deze regeling, namelijk loonloos tijdvak. Hierbij wordt gebruik gemaakt van bestaande begrippen uit het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen. Voor loon wordt verwezen naar artikel 14 en voor loonloos tijdvak wordt verwezen naar artikel 5, vijfde lid, van het Dagloonbesluit. Een loonloos tijdvak is een kalendermaand in de referteperiode voor de dagloonvaststelling van de WIA-uitkering waarin geen loon is genoten. Het gaat daarbij om andere redenen dan vanwege verlof of werkstaking.

Artikel 2 (recht op eenmalige vergoeding)

In artikel 2 is geregeld welke personen recht hebben op een eenmalige vergoeding. De aanhef van het artikel bevat een algemeen criterium, namelijk dat door het UWV is vastgesteld dat de hoogte van de WIA-uitkering niet correct is berekend als gevolg van een te lage vaststelling van het dagloon. Met de vaststelling wordt bedoeld op een besluit van het UWV waarin een herziening van het dagloon plaatsvindt (beschikking tot herziening). Die beschikking kan het UWV ambtshalve geven of naar aanleiding van een verzoek als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (een verzoek tot herziening). De periode waarin een dergelijk verzoek tot herziening van het dagloon in relatie tot deze regeling kan worden ingediend, is in de aanhef van artikel 2 afgebakend. Als een verzoek tot herziening is ingediend binnen de periode van 1 juli 2026 tot en met 1 juli 2027, dan stelt het UWV eerst vast of er sprake is van een te laag dagloon. Vervolgens beoordeelt het UWV namens de minister of die persoon recht heeft op een vergoeding op grond van artikel 2 van deze regeling.

De te lage vaststelling van het dagloon kan verschillende oorzaken hebben. Dat is gespecificeerd in de onderdelen a tot en met d. Daarin komen de verschillende (herstel)acties tot uitdrukking. Voor een toelichting op de beleidsinhoudelijke keuzes die tot deze afbakening hebben geleid, wordt verwezen naar paragrafen 1.1 en 2.4 van het algemeen deel van deze toelichting.

Onderdeel a

Dit onderdeel ziet op de herstelacties dagloonfouten. Die herstelacties bevat twee categorieën dagloonfouten, die hier nader worden toegelicht.

Er is sprake van een dagloonfout als het dagloon van de WIA-uitkering te laag is vastgesteld door een onjuiste toepassing van hoofdstuk 3, 3a of 4 van het Dagloonbesluit. Hoofdstuk 3 van het Dagloonbesluit bevat (reken)regels over de vaststelling van het dagloon voor de WIA-uitkering. Als die regels onjuist zijn toegepast, is sprake van een dagloonfout in de zin van deze regeling. Het gaat hier dus om de wijze waarop het dagloon is berekend. De hoofdstukken 3a en 4 van het Dagloonbesluit zijn ook genoemd, omdat die hoofdstukken overgangsbepalingen bevatten die ook van toepassing kunnen zijn bij de vaststelling van het dagloon van de WIA-uitkering.

Er is ook sprake van een dagloonfout als het dagloon van de WIA-uitkering te laag is vastgesteld door een onjuiste toepassing van artikel 33a, tweede lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen. Daarmee wordt bedoeld op de beleidsregels van het UWV over het gebruik van gegevens uit de Polisadministratie bij de vaststelling van uitkeringen. Als dat beleid op een onjuiste manier is toegepast, is sprake van een dagloonfout in de zin van deze regeling.

Onderdeel a bevat verder een afbakening in tijd. Het gaat om WIA-uitkeringen die zijn ontstaan in de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2024. De datum waarop het recht op uitkering is ontstaan, is hierbij bepalend.

Onderdeel b

Dit onderdeel ziet op de herstelactie indexatiefouten. Er is sprake van een indexatiefout als het dagloon van de WIA-uitkering te laag is vastgesteld door een onjuiste indexering van het dagloon (artikel 14 van de WIA). Ook hierbij geldt een afbakening in tijd, waarbij de datum waarop het recht op de uitkering is ontstaan bepalend is. Het gaat om WIA-uitkeringen die zijn ontstaan in de periode van 1 juli 2006 tot en met 31 december 2022.

Onderdelen c en d

Deze onderdelen zien op de afbakening van de doelgroep loonloze tijdvakken. Hierbij gaat het om personen die te maken hebben gehad met een dagloonverlagend effect door een loonloos tijdvak in de situaties genoemd in de rechterlijke uitspraken, zoals toegelicht in paragraaf 1.1 van het algemeen deel van deze toelichting.⁴³ Dit dagloonverlagend effect werkt door in de hoogte van de WIA-uitkering. Er zijn verschillende elementen opgenomen om tot de afbakening van de doelgroep te komen.

Ten eerste is er een afbakening in tijd. Dit betreft voor beide situaties de periode waarin de loonloze tijdvakken zoals beschreven in de uitspraken zich voor kunnen doen. Het gaat daarbij om loonloze tijdvakken in de referteperiode die ten grondslag ligt aan de berekening van de hoogte van een WIA-uitkering. Het gaat daarbij om uitkeringen die zijn ontstaan in de periode van 1 juli 2015 tot en met 31 december 2024. Vanaf 1 januari 2025 worden de gevolgen van de uitspraken meegenomen bij nieuwe dagloonvaststellingen. Personen die recht hebben op een WIA-uitkering dat is ontstaan op of na 1 januari 2025 behoren daarom niet tot doelgroep van deze regeling. Ook hier is de datum waarop het recht op uitkering is ontstaan bepalend.

Ten tweede moet het verlagend effect op de hoogte van de WIA-uitkering zijn opgetreden na de datum van de betreffende uitspraak, afhankelijk van de wijze waarop een dagloonverlagend effect is ontstaan.

In onderdeel c wordt dit geregeld door het dagloonverlagend effect door toepassing van artikel 33, eerste lid, van de Werkloosheidswet op of na 29 november 2023 op te nemen in de afbakening van de doelgroep. Op of na 29 november 2023 is gekozen omdat dit de datum van de betreffende uitspraak is. Als het verlagend effect op de hoogte van de WIA-uitkering alleen plaatsvond voor 29 november 2023, dan valt die persoon niet onder de doelgroep van deze regeling. Deze persoon zou bij een herzieningsverzoek buiten deze regeling om geen recht hebben op een nabetaling.

⁴³ ECLI:NL:CRVB:2023:2202 en ECLI:NL:CRVB:2024:1524.

In onderdeel d wordt dit geregeld door het dagloonverlagend effect door één of meerdere loonloze tijdvakken om andere redenen dan bedoeld in onderdeel c op of na 30 juli 2024 op te nemen in de afbakening van de doelgroep. Op of na 30 juli 2024 is gekozen omdat dit de datum van de betreffende uitspraak is. Als het verlagend effect op de hoogte van de WIA-uitkering alleen plaatsvond voor 30 juli 2024, dan valt die persoon niet onder de doelgroep van deze regeling. Deze persoon zou bij een herzieningsverzoek buiten deze regeling om geen recht hebben op een nabetaling.

Artikel 3 (uitsluitingsgronden)

Eerste lid

In artikel 3 zijn uitsluitingsgronden voor deze regeling opgenomen. De eerste uitsluitingsgrond ziet op personen voor wie sprake is van een indexatiefout als bedoeld in artikel 2, onderdeel b. Als de WIA-uitkering van de betreffende persoon is beëindigd voor 1 januari 2020, dan heeft die persoon geen recht op een vergoeding op grond van deze regeling. Deze uitsluitingsgrond is nodig omdat de indexatiefouten ver in het verleden kunnen liggen (vanaf 1 juli 2006). Dit wordt nader toegelicht in de paragrafen 1.1 en 2.4 van het algemeen deel van deze toelichting.

Tweede lid

De tweede uitsluitingsgrond is bedoeld om uit te sluiten dat personen dubbel gecompenseerd worden, enerzijds via een vergoeding op grond van deze regeling en anderzijds via een reguliere herziening met terugwerkende kracht op grond van de WIA. Deze vergoedingsregeling is namelijk bedoeld als alternatief voor de reguliere nabetaling. Het is mogelijk dat er na de toekenning van de vergoeding alsnog een herziening van de WIA-uitkering met terugwerkende kracht plaatsvindt. Bijvoorbeeld naar aanleiding van een verzoek tot herziening of een bezwaar- of beroepsprocedure over de hoogte van de WIA-uitkering.⁴⁴ Als dit heeft geleid tot een herziening met terugwerkende kracht, dan is die persoon uitgesloten van het recht op een vergoeding op grond van deze regeling. Het ontvangen van een nabetaling is daarbij geen vereiste, omdat het in bijzondere gevallen ook kan gaan om bijvoorbeeld een verlaging van een terugvordering. Als de uitsluitingsgrond van toepassing is, zal de betrokkene de vergoeding moeten terugbetalen (zie hierover de artikelen 9 en 10). De correctie van de hoogte van de WIA-uitkering heeft dan namelijk alsnog op de reguliere wijze plaatsgevonden waardoor de vergoeding dubbelop zou zijn. Andersom kan de situatie zich ook voordoen. Sommige personen die binnen de doelgroep van deze regeling vallen hebben voorafgaand aan deze vergoedingsregeling om verschillende redenen al een reguliere nabetaling ontvangen van het UWV. Die personen zijn in beginsel uitgesloten van deze vergoedingsregeling. Het derde lid regelt hierop een uitzondering.

Derde lid

Het is mogelijk dat er in een eerdere reguliere herziening van de WIA-uitkering alsnog een te laag dagloon is vastgesteld wegens dezelfde redenen die genoemd zijn in artikel 2. In dat geval is er bij de herziening dus eenzelfde soort fout gemaakt in de dagloonberekening of indexatie van de uitkering, of is er per abuis toch nog een loonloos tijdvak meegenomen in de dagloonvaststelling. Het UWV kan een dergelijke fout corrigeren met een nieuwe herziening. De uitsluitingsgrond uit het tweede lid is dan niet van toepassing. Dubbele compensatie wordt in dat geval voorkomen via de formule voor de berekening van de hoogte van de vergoeding. Hierbij wordt namelijk een vergelijking gemaakt met de hoogte van de uitkering als de te lage vaststelling van het dagloon niet had plaatsgevonden en de hoogte van de uitkering die betrokkene daadwerkelijk heeft genoten in de betreffende periode. Dat is dus inclusief de ontvangen nabetalingen. Op die manier ontvangt een betrokkene alleen nog een vergoeding voor het verschil tussen de reeds ontvangen uitkeringsgelden (inclusief nabetalingen) en de gemiste uitkeringsgelden.

Artikel 4 (hoogte van de eenmalige vergoeding)

⁴⁴ Volgens vaste jurisprudentie is de dagloonberekening geen zelfstandig deelbesluit. Daarom kan de dagloonberekening bij iedere beschikking over de hoogte van de WIA-uitkering worden betwist.

In artikel 4 is de hoogte van de vergoeding geregeld. Het eerste lid bevat een formule. Bij de berekening van de hoogte van de vergoeding wordt een vergelijking gemaakt tussen de opnieuw berekende uitkering die betrokkene had moeten ontvangen en de oude uitkering die betrokkene daadwerkelijk heeft ontvangen. In de formule is dit aangeduid met de termen 'nieuw' en 'oud'. Daarbij staat 'nieuw' voor het totaalbedrag van de uitkering dat betrokkene zou hebben genoten gedurende de maximale vergoedingsperiode (tweede of derde lid) als de te lage dagloonvaststelling niet had plaatsgevonden. De berekening die hiervoor plaatsvindt is een soortgelijke berekening die het UWV zou hebben uitgevoerd bij een reguliere herziening met terugwerkende kracht. Het UWV maakt hierbij gebruik van het bestaande berekeningssysteem. Gedurende de looptijd van een WIA-uitkering kunnen er fluctuaties plaatsvinden in de hoogte van de uitkering, zoals een wisselend a-percentage of een periode met een vervolguitkering (die niet dagloongerelateerd is). Het berekeningssysteem houdt hier automatisch rekening mee. Met andere woorden, voor de berekening worden de reguliere regels over de hoogte van de WIA-uitkering toegepast met het bestaande berekeningssysteem van het UWV. Zie voor een nadere toelichting hierover paragraaf 2.3 van het algemeen deel van deze toelichting.

Het onderdeel 'oud' in de formule staat voor het totaalbedrag van de uitkering dat betrokkene daadwerkelijk heeft genoten gedurende de maximale vergoedingsperiode (tweede of derde lid). Ook hierbij maakt het UWV gebruik van het bestaande berekeningssysteem dat rekening houdt met alle fluctuaties in de hoogte van de uitkering die gedurende de relevante periode hebben plaatsgevonden.

Zodra het nieuwe en het oude bedrag is berekend, wordt het oude bedrag van het nieuwe bedrag afgetrokken om het totaalbedrag van gemiste uitkeringsgelden vast te stellen. Vervolgens wordt die uitkomst vermenigvuldigd met de factor 0,65. Dit wordt nader toegelicht in paragraaf 2.3 van het algemeen deel van deze toelichting.

Tweede lid

De looptijd van een WIA-uitkering kan langer zijn dan de periode waarover de hoogte van de vergoeding wordt berekend. De maximale vergoedingsperiode kan voor ieder van de in artikel 2 genoemde gevallen anders zijn, afhankelijk van de omstandigheden. Daarover zijn bepalingen opgenomen in het tweede en derde lid van artikel 4, die hieronder nader worden toegelicht.

Het tweede lid is van toepassing op nog lopende uitkeringen. Daarmee wordt bedoeld dat de betreffende persoon ten tijde van de vaststelling van het recht op de vergoeding nog steeds recht heeft op diezelfde WIA-uitkering waarbij een te lage vaststelling van het dagloon heeft plaatsgevonden. Het derde lid is van toepassing op reeds beëindigde uitkeringen. Daarmee wordt bedoeld dat het recht op de WIA-uitkering van de betreffende persoon ten tijde van de vaststelling van het recht op de vergoeding is beëindigd. In dat geval geldt een afwijkende vergoedingsperiode. Door de afbakening in tijd in artikel 2 in combinatie met de vergoedingsperiode in artikel 4, tweede of derde lid, kan de periode waarover een vergoeding wordt verstrekt maximaal teruglopen tot en met het jaar 2015.

Tweede lid, onderdeel a

Het eerste onderdeel is van toepassing op personen met een nog lopende uitkering in de doelgroepen dagloonfouten en indexatiefouten. Het gaat dus om personen die vallen binnen de doelgroepen die zijn afgebakend in artikel 2, onderdelen a en b. Als de betrokkene ten tijde van de vaststelling van de vergoeding nog steeds recht heeft op diezelfde WIA-uitkering waarin een dagloonfout of indexatiefout is gemaakt, dan heeft de vergoeding maximaal betrekking op de periode van 1 januari 2020 tot en met de datum van de beschikking tot herziening. Een definitie van het begrip beschikking tot herziening is te vinden in de begripsbepalingen (artikel 1) en de bijbehorende artikelsgewijze toelichting.

Tweede lid, onderdeel b

Onderdeel b is van toepassing op personen die vallen binnen de doelgroep loonloze tijdvakken, bedoeld in artikel 2, onderdeel c. Voor die personen is de periode waarover recht bestaat op een

vergoeding de periode van 29 november 2023 (datum rechterlijke uitspraak) tot en met de datum van de beschikking tot herziening.

Tweede lid, onderdeel c

Onderdeel b is van toepassing op personen die vallen binnen de doelgroep loonloze tijdvakken, bedoeld in artikel 2, onderdeel d. Voor die personen is de periode waarover recht bestaat op een vergoeding de periode van 30 juli 2024 (datum rechterlijke uitspraak) tot en met de datum van de beschikking tot herziening.

Derde lid, onderdeel a

In het derde lid, onderdeel a, is een afwijkende vergoedingsperiode geregeld voor personen die vallen in de doelgroepen dagloonfouten en loonloze tijdvakken (artikel 2, onderdelen a, c of d). Als het recht op de WIA-uitkering is beëindigd ten tijde van de vaststelling van het recht op de vergoeding, geldt voor deze personen een maximale vergoedingsperiode van vijf jaar voorafgaand aan de datum waarop het recht op de WIA-uitkering is beëindigd.

Derde lid, onderdeel b

In het derde lid, onderdeel b, is een afwijkende vergoedingsperiode geregeld voor personen die vallen binnen de doelgroep indexatiefouten (artikel 2, onderdeel b). Ook hier geldt een maximale vergoedingsperiode van vijf jaar. Daarnaast geldt voor deze doelgroep een aanvullend criterium, namelijk dat de uitkering is beëindigd op of na 1 januari 2020. Dit criterium is opgenomen omdat indexatiefouten ver in het verleden kunnen liggen en de vergoedingsperiode daarom maximering behoeft. Deze maximering is bedoeld om de vergoedingsperiode voor beëindigde uitkeringen zoveel mogelijk gelijk te trekken. Ook heeft het te maken met de bewaartermijn van dossiers. Een nadere toelichting hierover is te vinden in de paragrafen 1.1 en 2.4 van deze toelichting.

Als de uitkering voor 2020 is beëindigd, is er geen vergoeding mogelijk op grond van deze regeling. Als het recht op de WIA-uitkering wel op of na 1 januari 2020 is beëindigd, geldt voor deze personen een maximale vergoedingsperiode van vijf jaar voorafgaand aan de datum waarop het recht op de WIA-uitkering is beëindigd.

Om een indexatiefout te herstellen is wel de gehele looptijd van de uitkering relevant, omdat de gemiste indexatie steeds doorwerkt in een volgende indexatie. Het is voor de berekening dus nodig om terug te gaan naar het moment waarop het recht op uitkering is ontstaan. Zoals opgenomen in artikel 2, onderdeel b, zijn de indexatiefouten gemaakt in de periode van 1 juli 2006 tot en met 31 december 2023. Die gehele periode is relevant voor de correctie van de indexatiefout in de beschikking tot herziening. Vervolgens geldt voor de berekening van de vergoeding op grond van deze regeling een maximale periode waarover de hoogte van de vergoeding wordt berekend. Dat is geregeld in het tweede en derde lid van artikel 4.

Vierde lid

Het vierde lid gaat over een specifieke samenloopsituatie. Het is mogelijk dat voor een persoon die valt binnen de doelgroep loonloze tijdvakken sprake is van meerdere loonloze tijdvakken en zowel onderdeel c als onderdeel d van artikel 2 van toepassing zijn. Het vierde lid regelt welke vergoedingsperiode in dat geval van toepassing is, namelijk de periode genoemd in het tweede lid, onderdeel b. Dat is de periode die het verst terug gaat.

Vijfde lid

Het vijfde lid gaat over samenloopsituaties in het algemeen. Het is mogelijk dat een persoon in verschillende doelgroepen van artikel 2 valt. Er is dan sprake van een combinatie van een dagloonfout en/of indexatiefout en/of loonloze tijdvak(ken). Het vijfde lid regelt welke vergoedingsperiode in dat geval van toepassing is. Als meerdere onderdelen van artikel 2 voor een persoon van toepassing zijn, geldt de ruimste vergoedingsperiode die voor de betreffende persoon op grond van het tweede of derde lid van toepassing is.

Artikel 5 (de toekenning van het recht)

In artikel 5 is geregeld op welke wijze de toekenning plaatsvindt. Om te kunnen voldoen aan de vereisten uit artikel 2 (het recht op vergoeding) is een beschikking tot herziening van het dagloon nodig van het UWV. Zoals eerder toegelicht kan die beschikking door het UWV ambtshalve worden gegeven, of naar aanleiding van een verzoek tot herziening. Vervolgens zal het UWV namens de minister ambtshalve een vergoeding toekennen op grond van deze regeling. Dat betekent dat het voor betrokkenen niet nodig is om een aanvraag in te dienen voor de vergoeding. De beschikkingen tot herzieningen in relatie tot deze regeling worden zoveel mogelijk ambtshalve door het UWV gegeven. Daarnaast hebben betrokkenen op grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht de mogelijkheid om een verzoek tot herziening in te dienen. Als die verzoeken zijn ingediend binnen de in artikel 2 opgenomen termijn, en de betrokkene behoort tot een van de in artikel 2 van deze regeling opgenomen doelgroepen, wordt een vergoeding toegekend op grond van deze regeling in plaats van een nabetaling op grond van de WIA. De bevoegdheid om een WIA-uitkering te herzien ligt bij het UWV en de bevoegdheid om een vergoeding toe te kennen op grond van deze regeling ligt bij de minister. Daarom is eerst de beschikking tot herziening van de WIA-uitkering nodig, zodat vervolgens de minister naar aanleiding daarvan ambtshalve een vergoeding kan toekennen.

Artikel 6 (ambtshalve toekenning)

Betrokkenen krijgen de gelegenheid om aan te geven niet in aanmerking te willen komen voor een ambtshalve vergoeding. Voordat toekenning plaatsvindt, wordt een betrokkene geïnformeerd over het voornemen om een vergoeding toe te kennen. Daarbij stelt het UWV namens de minister een redelijke termijn. Door deze werkwijze is het niet nodig om expliciet akkoord te gaan met de toekenning van de vergoeding. Zonder reactie van betrokkene of bij een instemmende reactie, kent het UWV namens de minister na verloop van de gestelde termijn de vergoeding toe.

Tweede lid

Het tweede lid bevat een algemene startdatum voor toekenning van vergoedingen. Vanaf dat moment kunnen de eerste toekenningen plaatsvinden. Daarbij geldt de kennisgeving en bijbehorende termijn zoals geregeld in het eerste lid. Per persoon stelt het UWV namens de minister een redelijke reactietermijn. Nadat die termijn is verlopen, wordt de vergoeding ambtshalve toegekend.

Derde lid

Als betrokkene binnen de gestelde termijn heeft aangegeven niet in aanmerking te willen komen voor de vergoeding, wordt het recht op de vergoeding niet toegekend. Het UWV informeert dan bij betrokkene of die in dat geval in aanmerking wil komen voor een reguliere nabetaling en wijst daarbij op de keteneffecten die daardoor kunnen ontstaan.

Artikel 7 (uitbetaling van de vergoeding)

In artikel 7 is de betalingstermijn geregeld. Het UWV betaalt de vergoeding namens de minister binnen 6 weken uit aan de persoon die recht heeft op de vergoeding. De termijn van 6 weken loopt vanaf de datum van dagtekening van de beschikking.

Artikel 8 (informatieverplichtingen)

De in artikel 8 geregelde informatieverplichting geldt voor de persoon ten aanzien van wie het voornemen bestaat een eenmalige vergoeding toe te kennen en voor de persoon aan wie het recht op de vergoeding is toegekend. Uitgangspunt is dat het UWV voor de beslissingen op grond van deze regeling gebruik maakt van de reeds bij het UWV bekende informatie. Het is voor een betrokkene in beginsel dus niet nodig om informatie aan te leveren. Toch kan de situaties zich voordoen dat het UWV aanvullende informatie nodig heeft om een beslissing te kunnen nemen. In

dat geval kan het UWV namens de minister op grond van artikel 8 aanvullende informatie opvragen bij de betrokkene.

Artikel 9 (herziening en intrekking)

Artikel 9 geeft een aantal gronden voor herziening of intrekking van een beschikking op grond van deze regeling. Als sprake is van één van die gronden, gaat het UWV namens de minister over op herziening of intrekking van de beschikking. Onderdeel a is van toepassing als bij controle van de toegekende vergoeding blijkt dat de vergoeding ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend. Onderdeel b is van toepassing als een ontvanger van de eenmalige vergoeding de informatieverplichting uit artikel 8 niet heeft nageleefd en dit heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag toekennen van de eenmalige vergoeding.

Onderdeel c is bedoeld om te voorkomen dat een betrokkene tweemaal gecompenseerd wordt voor gemiste uitkeringsgelden, enerzijds via een vergoeding op grond van deze regeling en anderzijds via een reguliere nabetaling naar aanleiding van bijvoorbeeld een verzoek tot herziening van het dagloon. Het gaat hierbij om gevallen waarin na de toekenning van de vergoeding een herziening van de hoogte van de WIA-uitkering met terugwerkende kracht plaatsvindt, vanwege een te lage vaststelling van het dagloon. De oorzaak van die te lage vaststelling van het dagloon moet gelegen zijn in één van de gronden genoemd in artikel 2 van deze regeling. In dat geval wordt de toegekende vergoeding op grond van deze regeling ingetrokken.

Artikel 10 (terugvordering)

Artikel 10 schrijft voor dat de eenmalige vergoeding wordt teruggevorderd als die wegens een herziening of intrekking (artikel 9) ten onrechte is toegekend. Het kan hierbij ook gaan om gedeeltelijke terugvordering. Verder geldt hierbij artikel 4:94a van de Algemene wet bestuursrecht. Dat betekent dat de minister bevoegd is om de geldschuld die voortkomt uit de terugvordering geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden als de nadelige gevolgen van de invordering onevenredig zijn in verhouding tot de met de invordering te dienen doelen. De minister kan dus overgaan tot kwijtschelding als invordering in het specifieke geval onevenredig uitpakt.

Artikel 11 (hardheidsclausule)

In artikel 11 is een hardheidsclausule opgenomen die ruimte geeft om af te zien van de in artikel 9 voorgeschreven herziening, intrekking of terugvordering. Het gaat hierbij om een toets op evenredigheid. Hierbij is aansluiting gezocht bij het wetsvoorstel Wet handhaving sociale zekerheid.⁴⁵ Dat wetsvoorstel bevat onder meer codificatie van jurisprudentie over het evenredigheidsbeginsel in de sociale zekerheid. Hoewel deze regeling voor een eenmalige vergoeding niet valt onder het socialezekerheidsstelsel, is een soortgelijke hardheidsclausule hier passend. Het gaat immers om verstrekking van financiële middelen die eventueel ook teruggevorderd kunnen worden.

Het is aan de betrokkene om aannemelijk te maken dat het genomen besluit onevenredig is gelet op de individuele situatie van de betrokkene. De minister maakt vervolgens een volledige belangenafweging tussen de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen. Daarbij worden alle relevante omstandigheden meegewogen. Daarbij wordt onder meer gekeken naar de oorzaak van de onverschuldigde betaling en de gevolgen van materiële of immateriële aard die het besluit heeft voor de betrokkene. Het is aan de betrokkene om deze gevolgen aannemelijk te maken. Denk daarbij aan bijvoorbeeld onaanvaardbare financiële of sociale gevolgen voor de betrokkene, buiten hetgeen in het normale rechtsverkeer te verwachten valt van een handhavingsbeslissing.⁴⁶

Artikel 12 (mandaat- volmacht en machtiging)

Deze regeling is gebaseerd op de Kaderwet SZW-subsidies. Die wet heeft betrekking op verstrekkingen van financiële middelen door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

⁴⁵ Kamerstukken II 2024/25, 36 785, nr. 3 (hoofdstuk 5, p. 28).

⁴⁶ Kamerstukken II 2024/25, 36 785, nr. 3 (p. 29).

Artikel 12 van deze regeling voorziet in mandaatverlening aan de voorzitter van de raad van bestuur van het UWV. Die vervolgens ondermandaat verleent aan functionarissen die werkzaam zijn bij het UWV (tweede lid). Het UWV zal deze regeling namens de minister uitvoeren. Die uitvoering betreft alle taken die aan de minister zijn opgedragen. Dat betreft onder meer het gehele proces van ambtshalve toekenningen en eventuele bezwaar- en (hoger)beroepsprocedures. Tegen een rechterlijke uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Het mandaat ziet ook op de afhandeling van de eindheffing over toegekende vergoedingen bij de Belastingdienst. Dat betekent dat het UWV namens de minister de feitelijke betaling zal verrichten aan de Belastingdienst.

Artikel 13 (gegevensverwerking)

Artikel 13 regelt de verantwoordelijkheden voor gegevensverwerking in het kader van deze regeling. De Minister van SZW is verwerkingsverantwoordelijke als bedoeld in artikel 4 van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG), voor de verwerking van persoonsgegevens op basis van deze regeling. Deze regeling wordt in mandaat uitgevoerd door de voorzitter van de raad van bestuur van het UWV. Die is daarom in het tweede lid aangewezen als verwerker als bedoeld in artikel 28 van de AVG, voor de verwerking van persoonsgegevens ter uitvoering van de aan hem gemandateerde taken. In het derde lid is een extra waarborg opgenomen, namelijk dat de persoonsgegevens die worden verwerkt ter uitvoering van deze regeling niet verder worden verwerkt voor andere doeleinden dan de uitvoering van deze regeling.

Artikelen 14 en 15 (Financiering en bevoorschotting rijksbijdrage)

Het UWV voert deze regeling uit in mandaat. Voor de uitvoering ontvangt het UWV een rijksbijdrage, die zowel ziet op de eenmalige vergoedingen als op de uitvoeringskosten. Deze bepaling bevat een formalisering van de financieringsprocedure en bijbehorende verantwoording.

De uitbetaling van de eenmalige vergoeding door het UWV concentreert zich rond een tweetal momenten: op grond van deze regeling en naar aanleiding van gegrond bezwaar en beroep. Het Rijk voorziet in de middelen tot dekking van de uitgaven verbonden aan deze regeling en sluit voor de bevoorschotting aan bij de reguliere financieringsmomenten van het UWV, rekening houdend met voornoemde uitbetalingen. Dit is geregeld in artikel 15, eerste lid. In het tweede lid van artikel 15 is geregeld dat de minister kan afwijken van de geraamde bedragen, na overleg hierover met het UWV.

Artikel 16 (verantwoording en afrekening)

Hoewel de uitvoering van deze regeling los staat van andere taken die het UWV als zelfstandig bestuursorgaan uitvoert, is voor de verantwoording wel zoveel mogelijk aangesloten bij de reguliere werkwijzen. Om die reden zal het UWV een inhoudelijk en financieel verslag uitbrengen middels het reguliere jaarverslag dat is voorzien van een accountantsverklaring. Bij het jaarverslag rekent de minister de baten en lasten, alsmede de ontvangen voorschotten met betrekking tot het betreffende kalenderjaar af, met als valutadatum 1 juni van het hierop volgende kalenderjaar. Er is afgezien van een verplichte tussentijdse rapportage over de uitgegeven middelen vanwege de korte duur waarin deze regeling van kracht is.

Artikel 17 (wijziging van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ)

Op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel I, van de Participatiewet bestaat de mogelijkheid om, bij ministeriële regeling, materiële of immateriële schadevergoedingen en landelijke regelingen bestemd voor specifieke doelgroepen aan te wijzen die niet tot de middelen worden gerekend waarover een belanghebbende redelijkerwijs beschikt of kan beschikken. Daarin voorziet artikel 7 van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ. Met dit artikel wordt de eenmalige vergoeding op grond van deze regeling toegevoegd aan artikel 7 van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ.

De te ontvangen eenmalige vergoeding op grond van deze regeling kan gevolgen hebben voor het recht op een uitkering die de burger ontvangt op grond van de Participatiewet. Binnen de Participatiewet geldt een beperkte vermogensvrijlating. Door de eenmalige vergoeding kan een

burger relatief snel de vermogensnorm binnen de Participatiewet overschrijden. Overschrijding van de norm leidt in beginsel tot beëindiging of verlaging van de uitkering op grond van de Participatiewet. De regering vindt deze doorwerking onwenselijk. Door in artikel 7 van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ op te nemen dat de eenmalige vergoeding niet tot de middelen behoort, wordt deze onwenselijk geachte doorwerking voorkomen. Daarmee heeft deze eenmalige vergoeding geen invloed op de bijstandsuitkering.

Artikel 18 (citeertitel)

In artikel 18 is een citeertitel voor deze regeling opgenomen.

Artikel 19 (inwerkingtreding)

Artikel 19 regelt de inwerkingtreding en vervaldatum voor deze tijdelijke regeling. Na de vervaldatum blijft deze regeling van toepassing op beschikkingen die verstrekt zijn op grond van deze regeling. Dit is relevant voor de afhandeling van eventuele bezwaar- en beroepschriftprocedures die mogelijk nog lopen nadat de regeling is komen te vervallen.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

M.L.J. Paul